

VELIKA LAŽ CRVENOG RAKA

Morska općina organizirala je utrku morskih konjica.

1

2

Tjednima su trajale pripreme.

4

Noć uoči trke oteo je sa konjicodroma najčistokrvnijeg konjica Olija.

Crveni rak koji je pocrvenio od mnogih laži gledao je to i smišljao prevaru.

3

U svojoj rupi se prerušio.

5

Na startu nitko nije ništa primjetio.

6

7

VELIKA JE UTRKA POČELA!

Rak je krenuo unazad.

8

VELIKA LAŽ JE OTKRIVENA!

9

Sudar sa delfinom Filiem poništio je utrku.

10

Rak je kažnjen i morao je napustiti Morsku općinu.

11

Oli je spašen a utrka je ponovljena. OLI JE POBJEDIO!!!

12

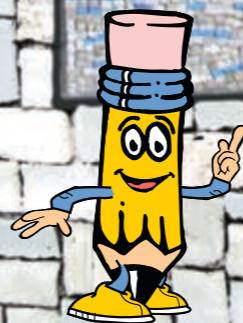
HANA KALEBIĆ 3.A

Krono

broj 5. veljača 2010.

list učenika OSNOVNE ŠKOLE VELA LUKA

tema broja:

mali čuvari baštine

Putovanje s Lapisom	4	Lijepom našom	27
Kraljica mora	5	Moje putovanje	28
Ples od boja	6	Dva prvaša	29
Otoče volim te	7	Iz rada Osnovne glazbene škole	30
Razgovor s povodom (Ante Marinović)	8	Činili smo male stvari	32
Šime Vučetić u djelu Izvora Oreba	10	Zvončići, zvončići	33
Običaji moga mjesta	12	Sport	34
Svi smo isti gledajući na rive istog mora	14	Veliki odmor	36
Pod zvijezdama	16	Školski horoskop	38
Meteorološki tsunami	17	Kako je dobro biti	39
Eko, eko	18	Strip	
Anjin kutak	21		
Naš kantun			
Prvi put, prvi dani	22		
Rastanak s osmašima	23		
Dan škole	24		
Pula drugi put	26		

uvodna riječ

Dragi naši čitatelji, evo ispisali smo i ovaj Lapis. Dobro se jedan istrošio, što od pisanja, što od oštrenja, ali tu je, u vašim rukama. Možemo reći da je to jubilarni 5. broj školskog lista.

I ovaj put smo se potrudili da popratimo sva značajnija događanja u našoj školi i oko nje. Istraživali smo, razgovarali s zanimljivim osobama, bavili se raznim temama, a koliko smo u tome uspjeli procijenite sami.

U rubrici Iz naše skule možete pročitati i vidjeti gdje smo sve bili i sudjelovali, od smotri školskih zadruga, školskih klapa, folklornih skupina, natjecanja i brojna druga događanja.

I ove godine posjetili su naš naši prijatelji s druge strane mora, učenici, učitelji i roditelji škole iz San Martina u sklopu međunarodnog projekta suradnje sa Italijom.

Već drugu godinu naši učenici uspješno sviraju i pjevaju u glazbenoj školi. Imali su i svoje prve nastupe.

U prošlom Lapisu predstavili smo vam učitelje glazbene škole, a u ovom ćete upoznati naše nove učitelje.

Saznajte tko je vaš omiljeni učitelj i čime se sve bave naši učenici u slobodno vrijeme.

Naš kantun rezerviran je za likovne i literarne mlade talente. Upoznajte naše poznate luške umjetnike i zabavite se uz Veliki odmor.

I za kraj zahvalili bi se svima koji su svojim radovima i trudom doprinijeli izlasku još jednog Lapisu.

Pozdravlja vas Uredništvo lista

lapis

list učenika OŠ Vela Luka
broj 5, šk. god. 2009/2010.
veljača 2010.

Izdavač:
Osnovna škola Vela Luka
Obala 3 br. 1, 20270 Vela Luka
Tel./fax.: 020/812 035

Za izdavača:
Lucijana Mirošević

Uredništvo:

Ana Šeparović, 8.b, Nevena Zlokić, 7.a
Nina Franulović, 5.b

Suradnici:

Ivana Tabain, 8.b, Dunja Knežević, 8.b,
Petra Jobst, 8.a, Rozana Rubeša, 8.a,
Mirela Alukić, 8. a, Doris Prižmić, 8. b,
Nevena Tasovac, 8. b, Andrea Kecić,
7.b, Tina Dragojević, 7. b, Leonard
Borovičkić, 7. a, Lidija Žuvela, 7.a, Mia
Hrboka, 7.a, Katarina Žuvela, 5.b, Emmi
Žuvela, 5.b, Anita Oreb, 5. b

Naslovna stranica:

Mozaici ispred crkvice sv. Nikole u
Zubača vali, rad akademskog kipara Ante
Marinovića i učenika: Roko Oreb, 8. a,
Jure Marinović, 7. a, Ana Dragojević, 7.
a, Leonard Borovičkić, 7. a, Lidija Žuvela,
7. a, Agata Forte, 2. b, Nika Mirošević, 1.
a, Emil Žuvela, Đani Škoro, Ivana Žuvela i
Viktorija Cetinić

Prijelom i obrada za tisak:

Dino Cetinić

Tisak:

Profil International d.o.o.

PUTOVANJE S LAPISOM

LAPIS JE POZVAO GOSTE...

Lapisom do Dubrovnika

Urednice prošlogodišnjeg Lapis-a na županijskom natjecanju u Dubrovniku.

Prof. Maja Šestanović
"LAPIS je pravi učenički list..."

Puno pohvala dala je za rad učenika, novinara, fotografa, za zanimljiv izbor imena lista, prof. Maja posebno je oduševljena izborom boja i grafičkim dizajnom. Na kraju uputila je iskrene čestitke uredništvu i cijeloj školi, te nam zaželjela puno novih ideja, strpljenja i bar jedan Lapis godišnje.

Lapis je zapjevao sa školskom klapom „Mrkinta“

Kako do dobrog novinarskog rada?

Gost novinar Ivica Puljić iz Dubrovačkog Vjesnika, ujedno član povjerenstva na smotri LiDraNo, također je iznio pohvale za trud i konačan rezultat. Istog dana održao je novinarsku radionicu na temu «Školski list». On je s našim budućim novinarima podijelio male tajne o pisanju i uređenju školskog lista. Radionica je privukla dosta učenika, koji su s velikim entuzijazmom pokušali napisati svoj prvi novinarski članak, a neki su u tome i uspjeli.

Predloženi za državnu smotru.

U razgovoru s Lapisom

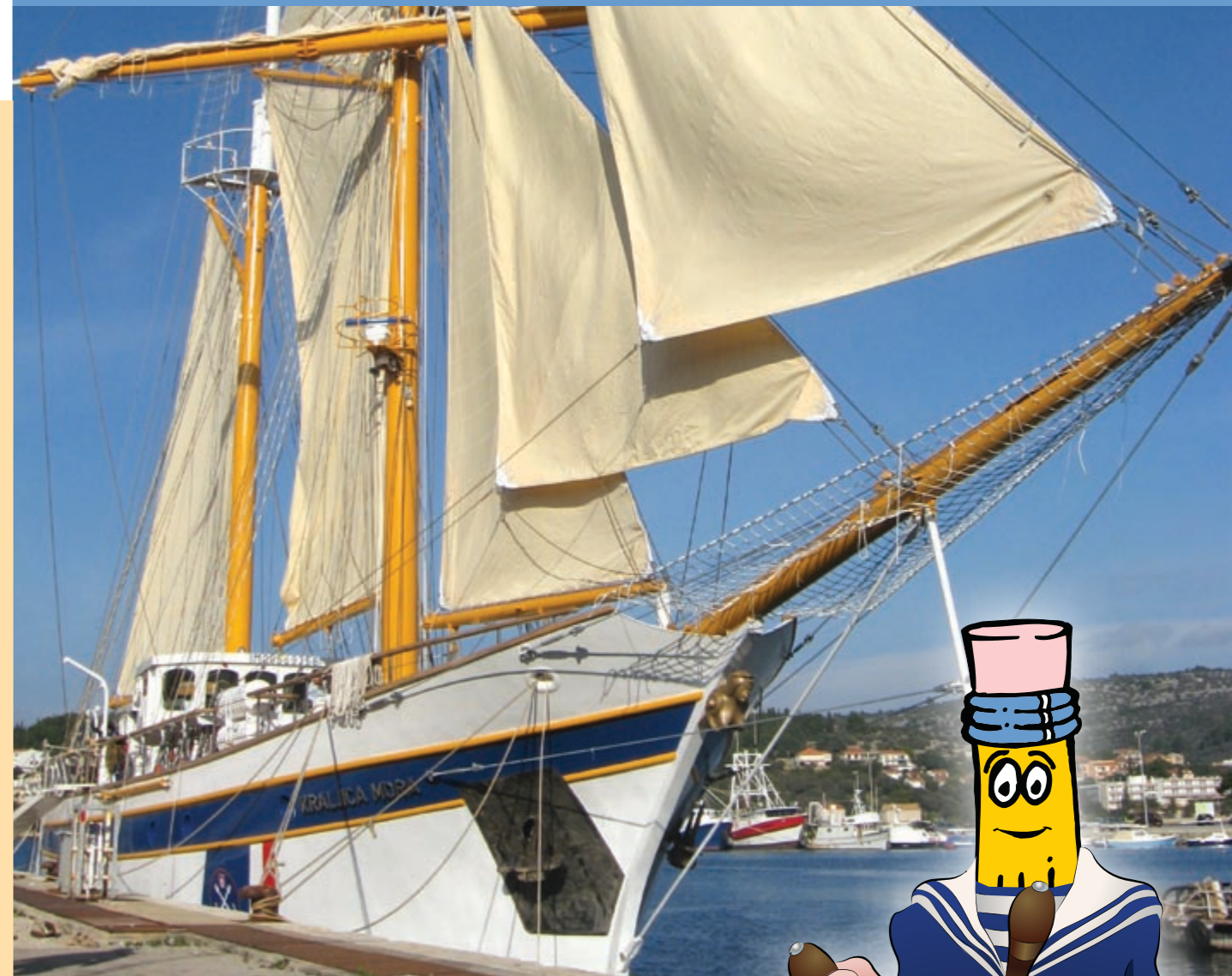
Urednica Lapis-a Doris Barčot, sudjelovala je na državnoj smotri Lidrana 2009.

Lapisom do Pule

Naš školski list, prvi put na državnoj smotri LiDraNo. Od lista NO NAME do Lapis-a broje se mnogi sati rada, novo ime, novo ruho novi pristup... Sve ove promjene dovele su Lapis i našu školu do ovog priznanja. Lapis - među dvadeset najboljih školskih listova u Hrvatskoj.

Na dodjeli priznanja...

KRALJICA MORA

Jedrenjak opremljen najmodernijom navigacijskom i školskom opremom.

Krajem 2009. godine, na dan svetog Nikole, u velolučkom brodogradilištu Montmontaža - Greben porinut je školski brod Kraljica mora koji će se koristiti za obuku učenika i studenata pomorskih učilišta. Ovaj elegantan 35 metara dug jedrenjak s dva vitka jarbola već je prilikom svoje plovidbe proglašen ljepotanom, ponosom naše flote. Iako se radi o jedrenjaku brod je opremljen najmodernijom navigacijskom i školskom opremom, jer je on prije svega ploveća učionica. U njoj će, učeći pomalo zaboravljene vještine jedrenja svoja prva morska iskustva i praktično znanje stjecati

naraštaji budućih pomoraca. Mi, učenici osnovne škole, osjećamo ponos što je ovaj suvremen brod napravljen u našem mjestu i što se u njegovoj izradi na najbolji način isprepliću korčulanska i velolučka tradicija gradnje starih drvenih brodova s najsuvremenijom tehnologijom. Kraljica mira će spremna i opremljena za sve izazove budućnosti uskoro isploviti iz naše Luke, a mi joj želimo mirnu i uspješnu plovidbu.

PLES OD BOJA

KUMPANJIA povijesne činjenice

- naziv dolazi od tal. *compagnia*, u značenju družine

- riječ je o drevnom običaju u pokladno vrijeme, kada bi se organizirala privremena vlast, birao kralj sa svitom, odsijecala glava vola, izvodila glazba, a održao bi se i „ples od boja“

- tijekom vremena gube se pojedini sadržaji i izvornost te preostaje samo ples s mačevima uz glazbenu pratnju mišnjice i bubnja; u Veloj Luci se tako gubi običaj biranja kralja (zadržan u Žrnovu i Pupnatu), ali i odsijecanje glave vola (što se krajem 20. st. i u Pupnatu odbacilo zbog negativnog odjeka u medijima)

- za razliku od korčulanske Moreške koja je mačevalački ples, „ples od boja“ u izvođenju Kumpanije (družine) jest lančani ples s mačevima (mačevi su tek sredstvo, sporedni element plesa)

- najstariji spomen veloluške

Kumpanije potječe iz 1846. kada se spominje „skup mladića obučenih u staroj narodnoj nošnji, oboružani puškama i mačevima sa zastavama i bubnjem..“ koji je pratio dubrovačkog biskupa na polaganje kamena temeljca za gradnju župne crkve sv. Josipa

- veloluški pučki pjesnik Antun Simatović spjevao je pjesmu „Velolučka kumpanija“ 1906. godine, opisavši tadašnje kumpanjole i njihov nastup

- posljednji nastup ove Kumpanije održan je 1926. prigodom blagoslova barjaka Sokolskog društva u Veloj Luci

- 2000. godine se okupio Inicijativni odbor za obnavljanje Kumpanije; prvi nastup je održan na sv. Josipa 2001., a početkom lipnja iste godine je utemeljeno Folklorno društvo „Kumpanija“

- 2009. godine „ples od boja“ Kumpanije je kao nematerijalno kulturno dobro uvršteno na Listu zaštićenih kulturnih dobara Republike Hrvatske.

Priredio: Tonko Barčot, arhivist

Istaknuti stručnjak na području folklorne baštine

Prof. Milan Oreb, jedan od najistaknutijih stručnjaka na području folkloru i sporta otoka Korčule, rodio se u Veloj Luci 1925. Predavajući kao učitelj u Žrnovu, ostvaruje izvanredne rezultate na sportskom polju, i kao natjecatelj i kao trener. Najveći mu je uspjeh ostvarila ženska ekipa u višeboju, koja je 1951. osvojila prvenstvo Hrvatske i Jugoslavije. Dobitnik je i Majske nagrade, najviše republičke nagrade za postignuća u tjelesnom odgoju. Diplomirao je na Fakultetu za fizičku kulturu u Zagrebu.

Na području folkloru, najbolji je poznavatelj narodnih plesova otoka Korčule. Postavio je koreografiju više plesova, između ostalog i za „ples od boja“ veloluške Kumpanije. Nastavnik je Hrvatske škole folkloru, autor niza stručnih tekstova, tvorac koncepta školskog folklornog sata koji se prvi puta primjenio upravo u Osnovnoj školi Vela Luka.

Vedar i srdačan, poletan i entuzijastičan, osjetljiv na površnost i indiferentnost, posebno svojih Velolučana, to je prof. Milan Oreb.

Nakon napornih proba

OTOČE VOLIM TE

Mala Kumpanija i Mafrina oduševili su voditelja smotre folkloru u Metkoviću i selektora programa tradicijske kulture na Festivalu *Vida Bagura*.

- **Koji je povod vašeg dolaska u našu školu i Velu Luku?**

Došao sam vidjeti vašu Malu kumpanija jer želim da vi budete predstavnici Korčule na Međunarodnom festivalu djeteta U Šibeniku. Godinama već uređujem program koji se zove Otoče volim te. U njemu sudjeluju djeca naših otoka i izvode svoje tradicijske pjesme i plesove kako se ne bi zaboravili.

- **Je li ovo vaš prvi dolazak u Velu Luku?**

Ne, dolazio sam puno puta. Cijenim sve što vi ovdje radite, od folkloru do klapske pjesme. Rekli bi „Ima nešto u ovoj vali“, puni ste talenata, vrlo vrijedni i uporni.

- **Osim folklom bavite li se još nečim?**

U zadnje vrijeme radim na Hrvatskoj televiziji, snimamo dokumentarne filmove o tradicijskoj kulturi našeg naroda

- **Volite li to što radite?**

Da, volim sve čime se bavim, velika je to sreća i privilegija u životu. Tada je sve lako. Želim da to pronađete i vi.

Razgovor sa Vidom Bagurom vodili:
Mia, Leonard i Nevena, 7. a

Povodom Dana općine

U školskom dvorištu za naše prijatelje iz Italije

U Metkoviću pod svjetlima pozornice

„Prvi intervju“

Ljetna pozornica Međunarodnog festivala djeteta u Šibeniku

„Koji dobar osjećaj“

MEJE – najveličanstveniji mozaik na svijetu

Ante Marinović, akademski kipar iz Vele Luke, inicijator i voditelj projekta - Mozaik u dječjem stvaralaštvu

- Kako je kiparstvo postalo opredjeljenje vašeg života? Kako je sve počelo?

Svako dijete je talentirano za nešto ali je veoma važno tko te i u koje vrijeme motivira da taj talent otkriješ i dalje razvijaš.

Na mene snažan utjecaj, mogu reći presudan, imali su slikari Petar Omčikus i njegova supruga koji su došli u Vela Luku iz Pariza 1957. godine. Oni su me potakli na odlazak na školovanje u Split, u školu za primijenjenu umjetnost. Tih godina kada sam otišao u školu, to nije bilo tako ni jednostavno ni često, posebno za djecu s otoka.

- Zašto baš kamen?

Moj put do kamena krenuo je preko gline. Još u osnovnoj školi, a to je ova ista škola u koju i vi idete. Prvu skulpturu napravio sam u drugom razredu iako nikada prije nisam vidio ništa slično pa ni reprodukciju, bila je to glava iz glave da tako kažem. Nepredvidljivo je ono što vam određuje kako ćete nešto napraviti, koje su to zapamćene slike u vašoj memoriji koje će odrediti neki novi sadržaj. Kad uđeš u nešto tada je važna strast koju osjećaš prema tome, senzibilitet, motiv. Kamen sam najvjerojatnije odabrao po nekom genetskom kodu, moji preci vezani su uz kamen, ja sam odrastao okružen kamenom i kamen je postao

moje glavno slovo, podsvjesno.

- Kako iz kamena nastaje oblik?

Poslužiti ću se mišlju Michelangela koji je rekao da je skulptura već u kamenu a kipar samo odbacuje višak tog kamena.

- Nakon srednje škole odlazite na umjetničku akademiju. Koliko je ona važna ako već imamo talent i želju za stvaranjem?

S talentom se radamo i on sam se ne da naučiti ali neophodno ga je razvijati, usmjeravati, provocirati. Škola daje tu disciplinu da se talent ne rasprši, da ga oplemenite i izrečete na najbolji način ono što je u vama. Hoćete li imati uspjeha u svemu tome? Ovisi o puno toga,

složeno od niza dobro odabranih trenutaka, mjesta i ono malo nužne sreće, naravno uz puno truda i upornosti.

- Koliko život u malom mjestu može otežati našu želju da se bavimo umjetnošću?

Mi ovdje na otoku možda i jesmo daleko od velikih središta ali vama su danas dostupne sve informacije

U drugom razredu (prvi s desna)

koje trebate za razliku od vremena kad sam ja išao u školu. Putem interneta vi možete ući u sve svjetske muzeje i galerije, saznati što se u tom trenutku događa bilo gdje na svijetu. Time ova udaljenost od velikih gradova gotovo da ne postoji. Ipak to nije dovoljno. Zato je, ukoliko želite razvijati neki svoj talent, nužna u tome podrška obitelji, učitelja i škole. Obitelji da vas podrži u želji da odete na školovanje a učitelji i škola da to prepoznaju u vama i potiču vas, jer kako kažu, učitelji svakodnevno dodiruju budućnost kroz rad sa svojim učenicima i važno je da u vama bude optimizam.

- Dio godine vi niste u Veljoj Luci, putujete na razna odredišta. Koliko su putovanja važna u životu?

Nije neophodno putovati, fizički, da bismo stvarali, vidjeli kako izgleda neko određeno mjesto. Mnogi veliki stvaratelji nisu se cijeli život makli iz mjesta u kojem su se rodili. Ipak, itekako ima smisla putovati, upoznavati druge kulture. Nije dovoljno samo gledati već i vidjeti, osjetiti, čuti, dodirnuti. Putovanjima stvaramo jednu osobnu, intimnu biblioteku u našoj memoriji, našoj umnoj građevini, stavljamo na police s kojih ćemo opet uzimati kada nam zatreba neko od tih sjećanja. I još nešto, na neki način više voliš svoje što više upoznaš

druga mjesta i kulture. Ne kaže se uzalud da su putovanja lijepa zbog povratka.

- Jedna od važnih točaka na mapi vaših putovanja je i San Diego.

Da, mogao bih reći da je to bila nužna točka. Želio sam vidjeti Ameriku ali ne i živjeti tamo. Ipak tamo sam ostvario neke velike projekte, koje ne znam kako bih mogao ostvariti negdje drugdje.

- Poplat, mala uvala u blizini Vele Luke sada je vaš dom.

Danas je Poplat meni moja planeta. To je moje mentalno gnijezdo.

- Je li to želja sa samoćom?

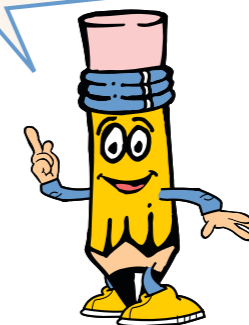
Ne! Kroz moju kuću prolazi nebrojeno mnogo ljudi, mogu reći iz cijelog svijeta. Radujem se svim prijateljima koji dolaze u moj dom i poput kamenčića grade mozaik radosti u njoj. Nije nužno biti sam da bi se stvaralo iako se ponekad i ja izdvojim iz ritmova svakodnevice.

- Spomenuli ste mozaik, istina u nekom drugom značenju ali vi ste u suradnji s našom školom i učenicima realizirali i jedan zanimljiv projekt u mozaiku.

Bilo je to jedno novo, nezaboravno i lijepo iskustvo. Djeca su kod mene, u Poplatu napravila dvanaest mozaika koje smo postavili ispred crkvice Sv. Nikole. Motivi mozaika vezani su uz tog sveca, zaštitnika putnika, pomoraca i djece. Raduje me što su upravo oni na naslovnicu vašeg lista.

Jeste li znali!?

Lapis je mekani kamen kojim se nekada pisalo.

- Zašto baš mozaik?

On je star preko 3000 g. a na ovom području zapadnom dijelu otoka Korčule nalazimo ostatke stare oko 2000 g. Civilizacije Grčke i Rima ostavili su nam brojne mozaike iz kojih iščitavamo dio tih kultura. Vela Luka na neki način ima poveznicu s njima. Kada bi ovo područje promatrali iz zraka, pa još kada ne bi bilo borova vidjeli bi najveličanstveniji mozaik na svijetu. To su meje. Ljudi su ih stoljećima gradili kako bi sačuvali ovo malo plodne zemlje. Mislim da su Vela Luka i mozaik usko povezani, ona je, simbolično rečeno, nastala na tom mozaiku. On bi mogao biti nešto što bi donijelo prepoznatljivost, posebnost Vele Luke na turističkoj karti Mediterana i šire. Ovo mjesto je božanski smješteno i još samo traži svoju posebnost identiteta.

Učenici - autori mozaika ispred crkvice sv. Nikole

Vi ste budućnost ovog mjesta, poradite na tome, to je i bio jedan od razloga pokretanja ovog projekta. Nadam se da će biti još radionica u kojima će djeca ali i odrasli koji to žele izrađivati mozaike, i da se neki otvoreni prostori ispune s njima da ljudi u Luci hodaju po mozaicima i da naše mjesto postane jedan veliki mozaik kako smo o tome počeli maštati još daleke 1968. kad je u Veljoj Luci bio Međunarodni susret umjetnika koji su nam ostavili svoje radove za povijest. Mozaik nudi realiziranu misao od stotine tisuća i milijuna kamenih kockica u složenu harmoniju i sklad. Zamislite to u našoj Veljoj Luci.

Priredili: učiteljica Mirjana Žuvela i Petra Jobst, 8.a

rad učenika likovne grupe

ŠIME VUČETIĆ U DJELU IZVORA OREBA

Posjetili smo izložbu „Šime Vučetić u djelu Izvora Oreba“ i razgovarali s autorom izložbe akademskim slikarom iz Vele Luke.

1. Što Vas je potaklo da se počnete baviti likovnom umjetnošću?

To je teško pa opet i jednostavno pitanje. Čovjek se rodi s predispozicijom za nešto i ide ususret tome. Svaki dar koji čovjek osjeti u sebi može se transformirati u dobro ili loše. Ja sam imao tu sreću, a možda i takvog tatu, da sam osjetio silnu želju da budem umjetnik. Jedno je živjeti, drugo postati umjetnik, a treće je biti umjetnik i živjeti od toga.

2. Saznali smo da se osim kiparstvom i slikarstvom bavite i pjesništvom?

Ja sam Velolučanin, a svaki je Velolučanin nadaren čovjek jer je sposoban biti i na zemlji i ribar pa još i pjevati. Tako je i sa mnom. S toliko predispozicija koje sam imao, nije ih bilo teško usmjeriti, naročito kad imaš Luku za podlogu. Ja sam pjesnik oduvijek. Ja sam sanjar; ja samo sanjam o životu i teško je kad čovjek ima toliko osjećaja staviti ih na papir. A kako je moje srce u Veloj Luci, kako je moje rođenje tu, ja to posvećujem njoj. Zbog toga i pišem isključivo na velolučkom dijalektu.

Ne može se svaki dar koji čovjek posjeduje i svi osjećaji izraziti preko kiparstva. Odnosno može, ali meni to nije dovoljno pa ja zato i slikam i crtam, ja i pišem, ja i skladam, ja sam i graditelj, ja i zidam, ja i kreiram. Traktorom i kosim, no dobro, to može svatko, tu se ne traži talent. Ja se najviše dajem u tri stvari koje sam već spomenuo: slikam, kiparim i pišem pjesme.

3. Koliko se godina bavite likovnim stvaralaštvom?

Počelo je to još otkad sam se rodio. Moglo bi se reći da je čim čovjek nešto pogleda i vidi to već početak. U našem je poslu važno to da ono što napravimo nije konačno. Prije toga postoji vidjeti, osjetiti, proživjeti, akumulirati i tek onda dati. Još kao dijete i sada kao čovjek u godinama ja dajem sve što mogu. A koliko čovjek u cijelosti uspije dati? U osnovnoj školi bio sam najbolji, pa u srednjoj, pa na jednoj akademiji, pa na drugoj akademiji; dakle, to je sve jedan dugotrajan proces.

4. Tko su Vam bili uzori u kiparstvu i slikarstvu?

Kad je čovjek mlad, ima puno uzora. Kad sam bio jako mlad, želio sam biti kao tata; vrijedan, marljiv, uredan i da sve štima. No kad sam se počeo baviti umjetnošću, imao sam uzore i tako je to tijekom školovanja. Kad sazrijete, onda više nemate uzora. Uzor ti postaje vlastita sudbina, uzor ti je tvoja kreacija, ono što si ti stvorio. To

je ono po čemu te pamte, po čemu si postao vrijedan i više od toga nisi mogao napraviti.

5. Što Vas je inspiriralo da počnete praviti portrete i skulpture Šime Vučetića?

Nije me potaklo to što je Šime Vučetić bio moj prijatelj, nego je stvar u portretu. Portret je disciplina likovne umjetnosti koja se može izraziti crtežom, skulpturom, slikarstvom. Ali nije svatko podoban za portretiranje. Ima puno ljudi koji nemaju fizionomiju i karakter pa jednostavno nisu podobni za takav način izražavanja. Kad tako naiđeš na jedan lik kakav je bio Šime Vučetić, s karakterom, pjesnik, veliki književnik, sa zanimljivom fizionomijom, to te ponese. Pronašao sam njegov duh, njegov simbol i onda sam ga počeo razrađivati. Nisam radio samo njega, nego i jako puno drugih književnika, profesora itd.

6. U kakvom ste odnosu bili Šime Vučetić i Vi?

Bili smo u jako dobrom odnosu. Poznao sam ga još od djetinjstva kada sam znao posjećivati njegovu kuću. Znao sam se s njegovim sinom Draganom i njegovom obitelji. Bio sam više puta kod njega; znali smo razgovarati o svemu i svačemu. On mi je i pomogao da dođem na akademiju. Upoznao me sa sada već pokojnim slikarima koje je on dobro znao. Bio je svojevrсни duhovnjak i čak je pisao predgovore mojim

izložbama. Ja sam mu zbog toga jako zahvalan i odužio sam mu se tako što sam ga napravio. Mnogi bi mogli biti nesretni što se jednog takvog čovjeka secira na taj način. Oni će sigurno misliti da je to pogrdno. No tu se radilo o transformaciji lika od kojeg je jako teško napraviti sto takvih likova.

7. Je li Vam u pjesništvu, između ostalih, i Šime Vučetić bio uzor?

Njegovu poeziju nisam poznao. Njegov književni rad sam ozbiljno upoznao kroz njegove kritike, ali i to ne toliko dobro, nego, reklo bi se, površno. U tome sam bio klimav, ali ono što sam dobro znao bio je njegov lik. Meni je bilo svojstveno da gledam, da vidim, da osjetim, da primim, da imam bogatu videoteku lika kao što je bio on. Njegovo stvaralaštvo nije djelovalo na mene u likovnom smislu, nego njegov lik, njegova fizionomija, njegov karakter, njegova poza, njegovo čuđenje u svemu što je on pokazivao kao čovjek i kao književnik.

8. U kakvom Vam je sjećanju ostalo školovanje u Veloj Luci?

To su jako lijepe uspomene iz djetinjstva. Čovjek se čitav život hrani nečim, hranom prikladnom za želudac, i opet ostane gladan, ali kad se čovjek hrani osjećajima, uspomenama kao što je moje djetinjstvo i školovanje u Veloj Luci, onda to ostane urezano, pohranjeno, duboko satkano u organizmu dječaka. U mom sjećanju ja živim s tom školom, sa svim kolegama; živim sa svim onim što me okruživalo kroz školovanje. Ja ću pogledati među zvijezde kad jednog dana odem i ponijet ću to sjećanje, a čovjeku je,

ako nema sjećanja, život jako prazan.

9. Radite li na nečem novom?

Pa uvijek se radi na novome. Svaki trenutak je dio vječnosti; svaki trenutak je od Boga dan pa onda uvijek nešto izmišljaš i stvaraš. Sljedeću izložbu imam u Blatu, a 9. kolovoza je koncert dva operna pjevača i pijanistice s kojima ja nastupam na blatskoj pijaci. Nadam se da ću vas vidjeti tamo, pozvane ste, ha, ha, ha...

10. Je li se, po Vašem mišljenju, likovna umjetnost promijenila u odnosu na vrijeme kada ste se počeli baviti njome pa do danas?

Recite mi samo tko se dosjetio ovog pitanja, sjajno je?! Sve se promijenilo. I čovjek se promijenio, i umjetnost se promijenila, i ekonomija se promijenila. No, nešto se nije promijenilo, a to su osjećaji i potreba za umjetnošću. Ja sam kroz svoj život naučio cijeniti ljepotu i skromnost, živjeti je, osjetiti, udahnuti. Dakle, realnost, ljepota, osjećajnost su sve ono što sam htio u umjetnosti. Ono što vi ili ja dajemo kroz umjetnost je kao kad se ujutro probudite i otvorite prozor. Moja umjetnost je takva. Ako ja to uspijem dati i to onda netko uzme u svoj dom, u svoje srce, u svoje viđenje, onda sam ostvario svoj naum.

11. Tijekom informiranja o Vama pročitali smo da je i Vašoj supruzi životni poziv umjetnost. Kako se Vaša supruga i Vi snalazite zajedno u Vašem hermetičkom likovnom svijetu?

Da, iza svakog uspješnog muškarca zaista stoji jedna žena. Tako je i sa

mnom. Za mene je žena kao zemlja, podloga da bih mogao raditi. Netko mora platiti što jedem, radim, a to sve radi moja odabranica. Ja sam stvorio svoju umjetnost, ali je ona omogućila da budem ovo što jesam. Da nije bilo, ja ne bih radio ovo što radim niti bismo sada radili ovaj intervju. Kako ja to volim reći, bio sam poput gusjenice koja je svakome pomalo gadljiva, ali nitko nije znao da se u njoj krije leptir. Kad se gusjenica začahuri, kad je u rukama žene, postaje leptir. Ja sam čist proizvod te preobrazbe. Ja sam njoj posvetio svoj život, svoj talent, ali muškarci to ne mogu svjesno, žrtvovati se. Život je žrtva; to je dar, a ne oduzimanje. Zajedno smo radili što smo mogli i davali sve od sebe; možda ne sto posto, ali zacijelo jedan veliki dio sebe.

Skulptura "Šime"

OTVORENI SAT

Stotu obljetnicu rođenja našeg književnika Šime Vučetića, obilježili smo 18. ožujka održavanjem - otvorenog sata i izložbom likovnih radova. Likovnjaci, literati i recitatori ugodno su iznenadili s predstavljanjem lika i djela ovog pjesnika. «Ova je Luka moga mjesta noćas u docima tamna i u visu modra.» naziv je izložbe koju smo imali prilike razgledati u prizemlju škole.

RAGATA SV. IVANA

U lipnju je održana tradicionalna ragata sv. Ivana unatoč lošem vremenu. Po prvi puta održana je posebna utrka u kategoriji do 14. godina, u kojoj su sudjelovale naše učenice i učenici.

Natjecalo se pet ekipa: „Povratak otpisanih”, „Dica s Čančira”, „Šlag na kraju”, „Ni prvi ni Zadnji”, „Prči”. Ekipe su veslale po valovitom moru od otočića Ošjaka do Vele rive, gdje su ih dočekali veseli navijači, pjesma i medalje.

Od Vranca do Ošjaka

Svakoga dana od završetka nastave krenuli su naporni, ali vrlo zabavni treninzi. Fani, Ivana, Tamara, Anita i ja, odlučile smo veslati ragatu sv. Ivana 24. lipnja. Iako o veslanju nisam znala bogzna što, upustila sam se u tu avanturu. „Kaić“, čamac u kojem smo veslali ima slavnu prošlost, naime 23. lipnja 2000. godine ekipa poznatih veslača iz našeg mjesta, veslala je neprekidno 72 milje, od Vele Luke do mjesta Vieste u Italiji. Nadali smo se kako će nam ta slavna prošlost donijeti sreću.

Kako su svakodnevni treninzi bili zaista naporni, veslanje od Vranca

do Ošjaka činilo se kao veslanje do same Italije. Naša mala ekipa pritom se znala i posvađati, međutim brzo bi se sprijateljile i smijale kako smo poprilično van dobre forme, kako nas sve boli jer su nam mišići upaljeni, kako netko često izgubi kontrolu nad veslom, pa veslo vesla njega... itd. Tjedan dana prije ragate, Tamara je iz nekog razloga odustala, na našu žalost ili možda sreću, jer nam se pridružila Marina koja ima jako puno veslačkog iskustva. I tako smo započele sa posljednjim pripremama, a bilo je još jako puno posla!

Emma Prižmić, 8.c

“Povratak otpisanih”

Među mnogobrojnim muškim ekipama, našle su se dvije ženske, jedna od njih bile smo mi. Ime ekipe vrlo je bitna stvar i nije ga lako smisliti, tako smo se i mi dugo nećkale, ali... Za vrijeme priprema i treninga dok smo još izgledale jako neuštivano dečki su nam se smijali, zezali da smo otpisane odmah na početku, bilo je tu i sitnih okršaja ne moru. Međutim mi se nismo predavale, uporno smo brojale zaveslaje, ubrzavale tempo, a ime nam je došlo kao naručeno – Povratak otpisanih.

Anita Surjan, 7.b i Ivana Prižmić, 8.c

Tko nam je pomogao u ostvarenju cilja!

Veliko HVALA kao prvo ide teti Ivani, jedinoj mami pravoj sportašici, koja nas je bodrila, trenirala, pratila, savjetovala, nasmijavala i još puno toga... Zahvala ide i svim našim sponzo-rima, jer bez njih ne bi bilo ni čamca, cool odjeće, imena, buketa na čamcu, medalja, a ni večernje zabave!

Marina Valentić, 8.a

Medalja je tu!

Panika i uzbuđenje vladali su u našoj ekipi od samog jutra. Trebalo je završiti još mnogo toga, (napraviti frizure), a sačuvati snagu i volju za ragatu. Na startu, se okupilo puno čamaca, kaića, brodića, natjecatelja i gledatelja. Strah je mučio svih u ekipi, tiho smo se pogledavale, a onda se začuo pucanj za start, zaveslale smo. U kategoriji do 14 godina bile smo jedina ženska ekipa. Nakon uspješnog početka, ohrabrimo se i svaki naš zaveslaj bio je jači i brži. Nismo mislile na bol u prstima, rukama, i nogama mislile smo samo kako što prije stići do vele rive. Tamo nas je čekalo mnoštvo ljudi, obitelji, prijatelji... U cilj, uveslale smo 4. od svih ekipa, bile smo jako sretni i ponosni, a medalje su zasjale oko vrata.

Fani Prižmić, 8.c

CMIJ

Na vižiju svetog Ivana po guvnima u mjestu, palili su se krijesovi (vatre) od ranije ubranog smilja i mirisnog bilja te više puta preskakali kako bi se vatrom i dimom otjerale “nečiste sile”. Taj običaj sačuvan je do danas. Na veliko dječje veselje “kadi” se još i na vižiju Tjelova, svetog Ante i svetog Petra.

Cmij (smilje) je mediteranska biljka koja raste na sunčanim kamenjarima i padinama, u pukotinama stijena, napuštenim vinogradima i uz ivice puteva. Stablo je uspravno i obraslo svilenkastim, gustim dlakama, visine do 40 centimetara. Donji listovi su sakupljeni u rozetu pri osnovi stabla, a ostali su naizmjenično raspoređeni po stablu. Još u Homerovo vrijeme Grci su cijenili smilje kao odličan lijek za rane, dok se u starim narodnim pjesmama smilje pominje kao lijep mirisni cvijet za kićenje djevojaka i momaka (“nit’ je smilje nit’ bosilje, već miriše duša djevojačka”).

Rad učenika 8. razreda

SVI SMO ISTI GLEDAJUĆI NA RIVE ISTOG MORA

Projekt nosi u sebi stalne vrijednosti, donosi nova znanja, istraživanja, nadograđuje se i otvara mogućnosti za sve veću suradnju.

Dragi prijatelji iz Vele Luke, Kao Sindaco Junior (Junior gradonačelnik) San Martina osjećam potrebu da vam se zahvalim na izvanrednom gostoprimstvu koje ste nam pružili tijekom našeg posjeta.

Priredba za prijatelje

U zdravom tijelu, zdrav duh

Zajednički projekt u izloženi u školi

Nakon skoro dvije godine, uistinu je bilo jako emocionalno vidjeti vas, vidjeti vaše mjesto, vašu školu i vaše predivno more.

Osobno sam bio jako iznenađen vašim poznavanjem talijanskog jezika. Većina djece koju sam upoznao govori naš jezik. Iako ste nas pobijedili, bilo je jako zabavno igrati sportske igre sa vama. Ali još uvijek ne shvaćam zbog čega niste htjeli igrati s nama nogomet! Komplimenti i zahvale vašoj ravnateljici i profesorima Osnovne škole Vela Luka za svo vrijeme koje ste nam bili na raspolaganju. Nadamo se da ćemo vas na najbolji mogući način primiti kod nas ovdje u San Martinu.

Veliko hvala!

Junior gradonačelnik, Salvatore Buongiovanni

NEKA BUDE MEDITERAN

“CHE IL MEDITERRANEO SIA QUELLA NAVE CHE VA DA SOLA TUTTA MUSICA E TUTTA VELA SU QUELL’ONDA DOVE SI VOLA TRA LA SCIENZA E LA LEGGENDA DEL FLAMENCO E DELLA TARANTA E FRA L’ALGEBRA E LA MAGIA NELLA SCIA DI QUEI MARINAI E QUELL’ONDA CHE NON SMETTE MAI CHE IL MEDITERRANEO SIA”.

Ovo je pjesma koja predstavlja himnu mira među narodima, na našim zajedničkim obalama bogatim poviješću i pjesmom, sa idejom da ponese u svijet kulturu i umjetnost.

Učenik škole iz San Martina, E. Bennato napravio je aranžman i prilagodio pjesmu “Neka bude

Koliko ih je došlo...?!

Naši ravnatelji sve su držali pod kontrolom

“IĆI, IĆI SVI SMO ISTI GLEDAJUĆI NA RIVE ISTOG MORA NISMO GUSARI NISMO ISELJENICI NITI EMIGRANTI SVI SMO MOREPLOVCI NEKA MEDITERAN BUDE ONAJ BROD KOJI IDE SAM U BUDUCNOST POEZIJA U TRAGU SVIH MOR-NARA, SVIH VALOVA KOJI NE ZAVRŠAVAJU NIKAD NEKA MEDITERAN BUDE”.

Mediteran “, prilikom posjete naše škole u San Martino, u travnju 2007.godine. Pjesma je izvedena na različitim jezicima i dijalektima: talijanski, hrvatski, francuski, arapski i napuljski, upravo stoga kako bi se dala najveća vrijednost ideji mira koja nas inspirira.

ŠKOLOVANJE U ZEMLJI EUROPSKE UNIJE

Zanimalo nas je kakve su škole u Italiji, pa smo zamolili ravnatelja škole u San Martinu, Giuseppea Orlanda da nam odgovori na naša pitanja.

Ravnatelj Giuseppe Orlando održao je predavanje u našoj školi o sustavu obrazovanja u Italiji

1. Koje strane jezike uče učenici u vašoj školi?

U osnovnoj školi uči se samo engleski jezik i to 3 sata tjedno. U srednjoj školi uče se dva strana jezika i to engleski jezik, 3 puta tjedno, i jedan europski jezik 2 sata tjedno.

Učenici San Martina uče tri sata tjedno engleski jezik u osnovnoj školi, dok u srednjoj školi uče tri sata tjedno engleski jezik i dva sata tjedno francuski jezik.

2. Plaćaju li se kod vas udžbenici ili su besplatni?

U osnovnoj školi su besplatni. U srednjoj školi se plaćaju. Učenicima čiji roditelji imaju male plaće određenim doprinosom pomaže općina.

3. Koji je prosječan broj učenika u jednom razredu?

U svakom razredu maksimalno je 25-28 učenika čiji se broj može svesti minimalno na 20 učenika u jednom razredu to ukoliko u razredu ima dvoje djece sa hendikepom.

4. Gdje vaši učenici idu na izlet?

U osnovnoj školi ide se na izlet unutar regije kojoj pripadamo, a u srednjoj školi unutar cijele države. Ministarstvo obrazovanja može odobriti putovanja unutar Europe u svrhu obrazovanja ili u posebnim slučajevima kulturne razmjene u svijetu.

Tri tenora iz Italije...

5. Je li pismeni ispiti ostaju u školi ili ih učenici nose kući?

Pismeni ispiti ostaju u školi, ali su dostupni na uvid roditeljima.

6. Uči li se hrvatski jezik u školi u San Martinu?

Bilo je učenika koji dobrovoljno pohađali u dodatnoj nastavi 30 sati tečaja hrvatskog jezika i kulture. U tekućoj školskoj godini još nije započelo učenje hrvatskog jezika.

7. Koliko sati učenici provedu u školi?

U osnovnoj školi učenici imaju 30-33 sati tjedno, uključujući od toga nastavu subotom i jedno poslijepodne.

U srednjoj školi učenici imaju 36 sati tjedno. Uključujući 2 puta tjedno nastavu u poslijepodnevnom satima.

8. Nose li učenici knjige kući ili ih ostavljaju u školi?

Učenicima je dana mogućnost da ostave knjige u školi, ali ih skoro svi nose kući. Učenici koji sjede zajedno u klupi često se međusobno dogovore koje knjige će koji od njih dvojice donijeti.

9. Kakav je sustav ocjenjivanja u vašim školama?

Nedavno smo dobili novi sustav ocjenjivanja. Sve do prije godinu dana sistem ocjenjivanja dijelio se na: nedovoljan, dovoljan, dobar, vrlo dobar i odličan.

Učitelji dviju škola

Od ove godine sistem ocjenjivanja je od 1-10. Prolazna ocjena je 6. Sa samo jednom nedovoljnom ocjenom (5) ne prolazi se godina.

Tu je uključena i ocjena za ponašanje koja može odlučiti o svemu. Bolje rečeno, u koliko se nema minimalno ocjenu 6 iz ponašanja treba se ponavljati godinu.

10. Još jedno pitanje vezano za odijevanje. Mogu li učenici dolaziti u školu u “majicama na špaline”?

Učenici mogu pohađati školu prikladno odjeveni prema vlastitom ukusu. U nekim školama uvedena je “školska kuta (kecelja)”. Ovdje kod nas u San Martinu učenici su slobodni nositi odjeću koju žele, naravno sa mjerom umjerenosti. Uvijek im se izričito napominje i savjetuje da nose isključivo odjeću koja neće pokazivati određene dijelove tijela.

POD ZVIJEZDAMA

KORČULA – posljednja oaza astronomskog mraka

Svi mi živimo pod zvijezdama, ali neki su toga više svjesni od drugih. Nekima zvijezde pokazuju put, nekima su inspiracija za njihova djela, nekima određuju sudbinu, a neki ih promatraju i pokušavaju doznati što se s njima događa ili što će se događati. Vrijedni promatrači našeg neba su astronomi. Naš ugledni astronom – astrofizičar prof. Korado Korlević iz Višnjanske zvezdarnice, održao je predavanje za učenike te ih vidno zainteresirao za temu... Podijelio je svoje znanje s nama uz

fotografije, dijagrame, 3D prikaze i tekstove. Pričao je o asteroidima i meteorima te mogućnostima udara o naš planet. Pričom smo bili na Jupiterovim prirodnim satelitima, posebno vodom bogatom Europa. Objasnio nam je znanstveno priznat učinak „svjetlosnog zagađenja“ atmosfere što izrazito ometa promatranje noćnog neba. Korčula i šire okružje posljednje su oaze „nezagađenog“ neba u Europi što bi mi mladi trebali znati, cijeniti i čuvati za budućnost. Pričao je tako dalje o učinku svemirskog

smeća, robotima satelitima i letjelicama u svemiru. Interesirali smo se za Međunarodnu postaju i njen rad, boravak ljudi u njoj te mogućnost viđenja na noćnom nebu. Korado Korlević dočarao nam je način rada astronoma i privukao mene, a vjerujem i druge za to zanimanje. Shvatio sam da i ja mogu promijeniti neke stvari, pomoći u istraživanjima, i ne poboljšati samo svijet već i svemir.

Leonard Borovičkić, 7. a

U društvu sa astronomom

Prezentacija

Profesor Korado Korlević, osnivač je i voditelj međunarodno priznate zvezdarnice Višnjana u Istri. Poznati i priznati svjetski astronom i jedan od najproduktivniji „tragača“ za asteroidima. Njegov tim otkrio je više od tisuću novih, sitnih i većih asteroida od kojih njima u čast neki nose hrvatska imena. Organizator je Ljetne astronomske škole u Istri. Bavi se popularizacijom astronomije, usavršavanjem teleskopa i izradom novih mapa Sunčevog sustava. Povodom međunarodne godine astronomije gostovao je kao predavač u našoj školi 13. ožujka 2009. godine.

METEOROLOŠKI TSUNAMI

U okviru istraživačkog projekta Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, u veljači 2009. posjetili su nas djelatnici Oceanografskog zavoda iz Splita, koji su tom prilikom postavili istraživački uređaj – mikrobarograf u našoj školi. U razgovoru s njima otkrili smo čime se bave i zašto služi taj uređaj.

- Zašto ste posjetili našu školu?

U Veloj Luci je 1978. godina bila velika plima i mjesto je poplavljeno, što je uzrokovalo velike posljedice i oštetilo brojne kuće, zgrade i rivu u mjestu. Kako bi mogli pratiti promjene u razini mora i predvidjeti plimu, u školi smo postavili mikrobarograf - uređaj koji mjeri tlak zraka, a koji je uzročnik ovih promjena.

- Što uzrokuje plimu?

Nastanak plime ne uzrokuje ni tornado, ni druge stvari poput Sunca ili Mjeseca, nego kad se u atmosferi javljaju poremećaji u tlaku koji je visoke frekvencije. U ovom našem slučaju riječ je o tlaku zraka. Tlak se eventualno sporo mijenja, satima i danima. Kod ovog fenomena što se događa u Veloj Luci i nekim drugim mjestima taj tlak zraka se mijenja u minutama, čak i sekundama.

- Što još istražujete u Institutu?

Institut za oceanografiju i ribarstvo u Splitu bavi se prvenstveno istraživanjem mora.

Ivica Vilibić, Damir Ivanković, Stipe Muslim sa učiteljem fizike i osmašima

Plimni val u Veloj Luci 21. 06. 1978.

Institut je multidisciplinarni i u njemu većinom rade biolozi, koji proučavaju fizičke, kemijske i geološke procese u moru, morske struje, biološku raznolikost mora, ekologiju mora a također i meteorološke promjene i prognoze. U njemu postoji laboratorij za kemiju i fiziku mora i sedimentologiju koji vam određuje npr. stanje soli u moru, a vrlo je bitan za hranidbeni lanac.

- Možete li nam reći nešto više o mikrobarografu; što je i čemu služi?

Ovaj uređaj ovdje je zapravo mikrobarografska postaja, što znači da mjeri tlak zraka u sekundi i šalje nam informacije svakog sata. Putem ovih mjerenja moguće je istraživati uzroke poplava tzv. meteoroloških tsunamija, koji su vidljivi u naglim promjenama tlaka zraka.

Osim toga, iz podataka je moguće odrediti smjer i brzinu poremećaja, koji su vrlo bitni za jačinu „plimnog vala“. Na taj način može se uspostaviti sustav praćenja i prognoziranja, te omogućiti upozoravanje ljudi u smislu smanji-

Mikrobarograf

vanja šteta i posljedica plime. Sam uređaj nalazi se u kutiji, koja se može postaviti i u zatvorenom prostoru.

- Je li mjerenje relevantno obzirom da se mjeri u učionici?

Na sreću, tlak zraka se jako brzo mijenja pa to ništa ne smeta.

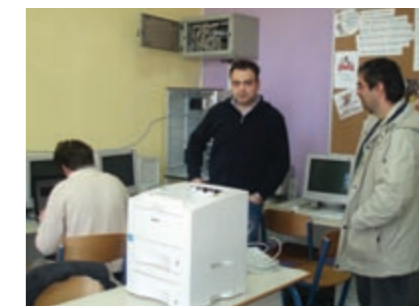
- Što će se dogoditi s uređajem ako nestane struje?

Ako nestane struje radit će mali akumulator i moći ćemo primiti podatke bez smetnje. Što se tiče slanja podataka podatci će imati 32 megabajta memorije gdje se to sprema pa ćemo sve to moći normalno primiti.

- Da li ste još negdje postavili ovaj uređaj?

Da, u mjestima gdje su bile plime, na Visu, Hvaru, i evo u Veloj Luci, gdje vaša škola ima priliku sudjelovati u ovom istraživačkom projektu.

Marija Mirošević i Ivana Krajančić, 8. b

Djelatnici Instituta postavljaju mikrobarograf

MALI EKOLOZI

U sklopu programa ekološke grupe učenika 3. i 4. razreda i ove godine ostvareno je nekoliko manjih projekata.

U listopadu su obilježili Međunarodni dan zaštite životinja i Dan jabuka.

U studenome su bili pravi mali kuhari koji su u školskoj kuhinji pravili domaće kolače a posebno su proučavali stare recepte za tradicionalni kolač lumbliju.

U prosincu su povodom božićnih i novogodišnjih blagdana izrađivali prave EKO – jelkice.

Započeli su rad na projektu o magarcu i vrijedno u knjižnici prikupljaju materijale i planiraju posjet jedinoj farmi magaraca na otoku Korčuli pokraj Žrnova.

Ivana Tabain, 8. b

Otpad - nužno zlo?

Razmislimo, koliko otpadaka dnevno sami prouzročimo? Što sve bacamo u kantu za smeće? Prazna tuba paste za zube, kora od naranče, plastična čaša od jogurta, papirnati ubrus, stare novine... i sve to ujutro poslije doručka! Gdje idu svi ti otpatci? Kome ostavljamo naše smeće?

Da sve bude još gore, smeće odbacujemo u plastičnim vrećicama, koje su zapravo najviše korišten proizvod ikada, sve prisutan simbol shoppinga, pokretne reklame...

A zapravo su, najgori uništavači šuma, mora, rijeka, gradova, sela... Razgradnja jedne plastične vrećice traje 1000 godina, a kroz to vrijeme?

Prilikom razgradnje otpada, nastaju mikroskopske otrovne čestice koje prodiru u hranidbeni lanac, hranu i vodu.

Najveći dio plastičnih vrećica završava u morima i oceanima gdje ozbiljno ugrožavaju eko sustav.

Lijepa naša Vela Luka

U subotu, 9. svibnja organizirana je zajednička akcija osnovne škole i turističke zajednice u kojoj se povijesno arheološki lokalitet «Vela spila» pripremio za turističku sezonu. Učenici i njihov nastavnik Dinko Radić. bili su doista vrijedni te su spilu temeljito očistili od raznog smeća, uredno pokosili travu i korov te se može reći da spila sada blista. Pohvale marljivim učenicima!

I ja sam u projektu

Ekolozi u akciji

Kad ju jedanput proguta misleći da je hrana, ne može je probavit , a nakon kratkog vremena umire.

Što možemo učiniti?

Kvalitetu života ne čini mnoštvo novih tehničkih izuma, moderni automobili, svemoguća mobiteli, i-podovi, ... Veliki dio kvalitetnog života čini upravo čisti okoliš, stoga je briga za okoliš danas neizostavni dio ljudskog zanimanja. Svaki čovjek, pa i ti, svojim ponašanjem može pridonijeti zaštiti okoliša. U drugom razredu naučili smo da smeće nije otpad, zašto? Zato što je onako ispremišan i smrdljiv zaista smeće koje nam stvara probleme. Svi dobro znamo koliko je stotina godina potrebno da se razgradi bačena plastična vrećica, boca, limenka... Naprotiv, ako smeće razvrstamo i odvojeno prikupljamo, otpad može postati korisna sirovina za nove proizvode.

- Razvrstaj otpad i odlaži ga u posebne spremnike!
- Umjesto plastičnih vrećica za kupovinu koristi platnene!
- Smeće bacaj samo u koševе i kante za smeće!
- Brini se o čistoći i ljepoti svojega okoliša!
- Upozori druge na važnost zaštite okoliša!

Mali ekolozi - kod „zelenog otoka“, slušaju o njegovoj funkciji

Umjesto ovog...

ovo!

U druženju predstavnika općine i članova Eko skupine naše škole kod zelenog otoka, razgovaralo se o potrebi i načinu selektivnog prikupljanja otpada.

Naročito su se naglasila četiri elementa: kupovina artikala koji se mogu reciklirati, korištenje dugotrajnije ambalaže, izbjegavanje korištenja plastičnih vrećica i smanjenje količine otpada u samom kućanstvu.

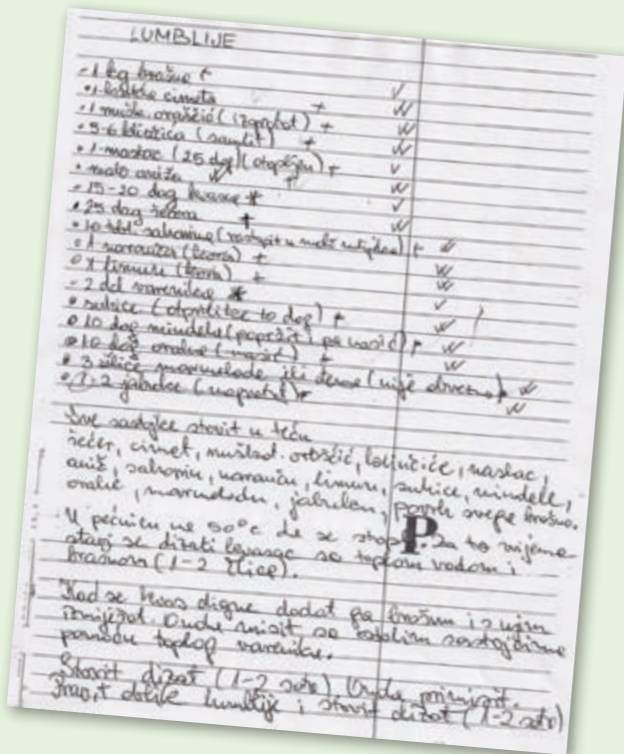
RECIKLIRANJEM ČUVAMO OKOLIŠ!

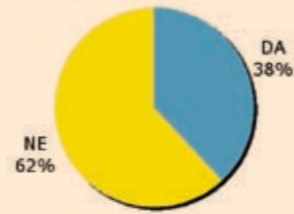
Slatki kruh sa sušenim voćem i mirodijama, ukusna pogača, velolučki kolač koji se tradicionalno priprema o danu Svih svetih. Hrana čije ime i prigoda kad se jede ukazuju na pravadnu povezanost s onima kojih više nema, ali i na našu

duboku uronjenost u neiscrpnu baštinu Sredozemlja iz koje, očito, lumblija izranja. Značenje imena i razlozi zašto se pripravlja polako se gube u naslagama otočnog vremena. Srećom, danas lumblija nije samo kolač naših baka koji se, tradicije radi, iz pristojnosti kuša i pohvali, već je lumblija u novije doba postala tražena poslastica za kojom podjednako rado posežu mladi i oni stariji. Miris i okus egzotičnih, aromatičnih začina pomiješanih sa slatkim sastojcima čine kolač danima svježim i privlačnim, a da bi se običaj pripreme lumblija sačuvao za buduće naraštaje brinu se i učenice naše škole.

ŠTO JE TO LUMBLIJA?

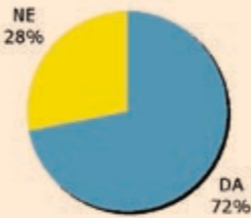
Voće za marendu I. - IV. r.

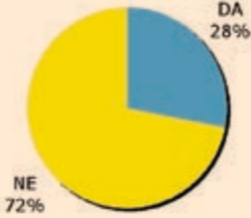
Voće za marendu V. - VIII. r.

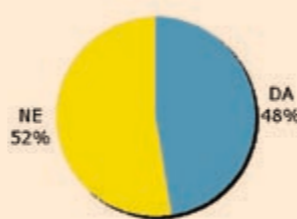
Marenda od kuće I. - IV. r.

Marenda od kuće V. - VIII. r.

Doručak I. - VIII. r.

Bez doručka i marende (djevojčice) V. - VIII. r.

MUKE PO DORUČKU

Proveli smo anketu na 340 ispitanika - učenika naše škole. Rezultate ankete pogledala je školska liječnica i napisala...

Kad god imam sistematski, uvijek pitam što učenici ujutro jedu. U petom razredu većina ima doručak kod kuće, a u osmom puno rjeđe. U srednjoj školi im je to smiješno, jedu obično sportaši i rijetke iznimke.

Kad dođe veliki odmor – svi nešto žvaču, puna su usta, a kad bolje pogledaš – u rukama su vrećice čipsa, smokija, komadi pice, krafne, kroasani, sendviči s gomilom kruha, a malo salame, boce gaziranih pića,...

Ponekad se naiđe na dijete s jabukom ili bananom. Skoro pa nikad nisam vidjela da netko ima jogurt u boci ili mlijeko u tetrapaku (pa makar i čokoladno).

Interesantno je kako svi znaju piramidu zdrave prehrane, ali kad oni sami jedu svaki dan picete – to je OK i nije nitko umro od toga.

Malo raznovrsnije prehrane ne bi škodilo, može se tu i tamo pojest piceta, ali to nije zdrava marenda za svaki dan. Svi ti čipsevi, smokiji, tijesto, šećer – sve to čovjeku ne treba u ep-skim količinama, a pogotovu u razvoju. Zadnjih par godina učenici u 8. razredu često imaju višak kila koji se nastavlja i u srednju školu jer zbog više obaveza prestaju sa sportskim aktivnostima, počinju izlaziti i nažalost piti alkohol, a to sve pogoduje nakupljanju kila.

Anja Zelić, školska liječnica
anja.zelic@zzjzdn.hr

Ne kaže se zaludu da je doručak najvažniji obrok dana. Nije problem ujutro odvojiti 10 minuta za zagrijati šalicu mlijeka, učiniti kukuruzne pahuljice, čokolino, namazati komad kruha margarinom i džemom, ... Dok ste manji pomoći će vam roditelji, a ako oni rade - naučite sami. U školi se brzo ogladni i za marendu je potrebno nešto pojest i popiti - mlijeko, jogurt, voće, negazirani sok ili voda, a sendviče je najbolje napraviti kod kuće. Staviš sve što voliš i koliko voliš, dodaš list salate ili fetu pomidora, paprike, ... I ako nemaš svježeg kruha – sendvič može biti jednako dobar i sa jučerašnjim. Natječite se čija će marenda bit zdravija! I ne zaboravite prije jela oprati ruke!

PRVI POVI PRVI ŠKOLSKI DANI

Rasplesanom i raspjevanom priredbom započela je škola za naše prvaiće. Osmijesi učenika i poneka suza na roditeljskom licu odavali su uzbuđenost, radost i ponos. Svima želimo puno sreće!

Lapisov pozdrav prvaićima

Prvi dan sa školskom torbom

Učiteljice, učiteljice...

Prijateljstvo...

Koliko je 2+3...? Tri, četiri, pet... pogodila sam!

Sigurniji i oprezniji u prometu

Bili smo mornari!

Hura, izlet!

RASTANAK S OSMAŠIMA

ZADNJI DAN
ŠKOLE!!!

U veselju, zabavi i kupanju učenici osmog razreda proveli su zadnji nastavni dan u našoj školi.

Evo, došao je i ovaj dan – posljednje druženje naše generacije i svih učitelja koji su nas učili. Sada, kada je ovo razdoblje našeg života završio, sjećamo se doživljaja koje smo prošli zajedno. Vjerujemo da ćemo se svi rado sjećati tih trenutaka. Istina, naši su učitelji katkad bili strogi prema nama pa bismo se ljutili na njih, no sada, kada je to sve prošlo, žao nam je što smo se u tim trenucima tako osjećali. Sada shvaćamo da su na taj način htjeli pobuditi u nama želju za što boljim uspjehom te da su upornost i volja najbolji put koji vodi do njega. Naši su učitelji uvijek davali sve od sebe da bi nam usadili te vrijednosti, jer oni ipak najbolje znaju što nas u životu dalje čeka i iskreno se nadamo da ćemo ih nastaviti njegovati i kroz srednju školu pa i dalje.

učenici 8. a i 8. b razreda 2008/09.

Ravnateljica, učitelji i Lapis s osmašima

Na ekskurziji ...

Romeo i Julija...

Na svečanoj podjeli svjedodžbi

Učiteljice i razrednici

Natjecanje u šahu

3. a i topla čokolada

U školskom šufitu

Dobro su ovo izvježbali...

Predstava o Williamu Shakespearu nas je jako razveselila i bila kao šlag na kraju ovom super danu u kojemu je vladalo samo veselje

Prile: Dunja Knežević i Ana Šeparović, 8. b

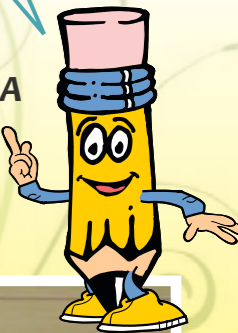
DAN ŠKOLSKIH KNJIŽNICA TOP PET KNJIGA A NIJE LEKTIRA

U školskoj knjižnici

1. KAD POBIJEDI LJUBAV
Maja Brajko Livaković
2. LEGIJA STRANACA
Goran Tribuson
3. HARRY POTTER
J. K. Rowling
4. DRUŠTVO ČAROBNJAKA I VJEŠTICA
J. Milen
5. DNEVNIK PAULINE P.
Sanja Polak

Obavezno pročitati!

U mjesecu listopada obilježili smo Međunarodni dan školskih knjižnica izradom i izlaganjem prigodnog plakata kojeg su izradile Nina, Anita i Emmi učenice 5. b razreda zajedno sa knjižničarkom.

Učenici prvih razreda imali su nastavni sat upoznavanja školske knjižnice i prve posudbe. Tom prilikom izrađivali su označivače knjiga kao jedan od načina zaštite knjiga od oštećenja i „magarećih ušiju“.

U sklopu mjeseca knjige posjetili su Gradsku knjižnicu Šime Vučetić.

Ana Šeparović, 8. b

Daži...

Trećaši čekaju da stane...

Petaši u Centru za kulturu...uh, kako dosadan film

Prvenstvo u stolnom tenisu

LIKOVNA RADIONICA „VAL“ oslikavala je zid u školskom dvorištu

Pobjednik turnira u odbojki bio je 8.a.

Navijačice

Pobjednička ekipa...

... a i meštri su se dokazali

PULA DRUGI PUT

Nakon Lidrana u Puli je održana i XXI. smotra učeničkih zadruga. Školska zadruga „Meja“ sudjelovala je na smotri s projektom „Školski folklorni sat“.

Komisija stiže

Ocjenjivanje izložbenog prostora, prezentacija, nošnji i svega ostaloga, započelo je u ranim popodnevним satima. Komisije su strpljivo slušale sve izlagače, razgledavale brojne proizvode i sve je teklo dosta sporo. Imali smo vremena za razgledavanje i kupovinu po štandovima ostalih zadruga. Kako je vrijeme prolazilo polako smo bili nestrpljivi, kad će komisija stići za naš štand. Pred sam kraj, stiglo je povjerenstvo i do nas. Sve je odlično prošlo unatoč umoru kod nas i njih. Uz velike pohvale uspješno smo završili natjecateljski dio.

„Tako se to radi kad se unaprijed sve dobro pripremi i zamisli do najsitnijeg detalja. Ničeg nam nije nedostajalo, ništa nismo zaboravili i zaista naš je štand blistao“.

Meditacija na svježem planinskom zraku, ah!

Napokon smo malo protegnuli noge

Gungala se mala barka!

BJELOLASICA

Učenci četvrtih razreda na terenskoj nastavi

Bjelolasica (20. – 24. travnja 2009.)

Moji prijatelji iz IV. a i b razreda i ja proveli smo pet nezaboravnih dana u gorskom dijelu Hrvatske, točnije na našoj prekrasnoj planini Bjelolasici. Puno prije ponedjeljka počelo je veselje povodom odlaska, veselje, smijeh i pjesma trajali su cijelo vrijeme, a na povratku bilo je i malo tuge, jer je sve brzo završilo. Svi smo na Bjelolasici uživali u najzelenijoj šumi, najčistijem zraku i svim radionicama, igrama i natjecanjima. Najzabavnije su bile večeri, koje smo provodili svi zajedno uz pjesmu, ples shiz-friz zabavu. Posjetili smo i grad Ogulin te bili na rijeci Dobri, Đulinom ponoru... Nezaboravni događaji sa Bjelolasice pratit će me još dugo, dugo...

Katarina Žuvela, 4. b

ZVUCI BAŠTINE

zvuk = glazba = klapa = baština

Na Festivalu dječjih klapa, u Zadru 29. svibnja 2009. nastupilo je 16 klapa od Istre do Korčule. Među jakom konkurencijom naša klapa „Mrkinta“ osvojila je zlatnu plaketu.

Čestitke na uspjehu i nadamo se da će i dalje raditi na očuvanju i prenošenju tradicije klapskog pjevanja u našem mjestu.

Klapa „Mrkinta“: Roko Oreb, Igor Tabain, Nikola Prižmić, Leo Bačić, Ante Žuvela, Damir Vlašić, Toni Žuvela, Nikola Padovan i Goran Gugić

U gustom šumi s kišobranima, a joooj!

Uz dobro društvo i pjesme zabave nikad dosta

Najluđe frizure na Bjelolasici

Karaoke su nam bile najdraže, pjevali smo mi u publici, a naravno i oni na pozornici

Veliko čašćenje uz mali sladoled

Ponosni s diplomama za uspomene i dugo sjećanje

MOJE PUTOVANJE

Ivana i Maja uživale su u zajedničkom obilasku znamenitosti.

Prošle su već tri godine otkako sam upoznala Maju. Tko bi rekao da je toliko vremena prošlo otkad je tog ljeta Maja došla u Velu Luku u posjet svojoj baki? Kako ovdje nije nikoga poznavala, ubrzo smo se počele družiti. Zanimljivo mi je bilo upoznati nekoga tko je u moju Luku došao izdaleka i donio dašak nečeg nepoznatog tako da sam silno htjela da mi Maja priča o svojoj domovini i kako tamo žive naši vršnjaci. Zanimalo me jesu li i oni poput nas, imaju li iste interese i kako im je u školi. Ljeta je brzo prošlo u zajedničkom druženju koje se i dalje nastavilo dopisivanjem sve dok me Maja prošle godine za uskršnje praznike nije pozvala k sebi. I tako je započela pustolovina mog života. Putovala sam u pratnji Majine bake trajektom iz Splita za Anconu. Iz Ancone smo vlakom nastavile za Milano gdje nas je čekala njena mama koja nas je odvela automobilom u njihovo mjesto. Nakon izmjene svih mogućih prometnih sredstava konačno sam

mogla zagrliti Maju. Majino je mjesto malo, a zove se Cellina i nalazi se na sjeveru Italije pokraj grada Varese. Toliko je malo da nema čak ni trgovine. Običan skok u dućan po kruh sastoji se od 10 minuta vožnje do najbliže trgovine što je meni bilo silno neobično. Maja u školu ide u drugu državu – Švicarsku! Nije onda nimalo čudno što je njihova škola drugačija od naše. Oni su u školi od 8 sati ujutro do 3 sata poslijepodne, pa tako tamo i ručaju! Majinu školu nisam uspjela vidjeti jer smo bili zauzeti obilaskom tvornice čokolade „Alprose Schokoland“ i to je bilo super iskustvo jer tko zna hoću li opet imati priliku posjetiti mjesto na kojem nastaju one primamljive i ukusne pločice tog slatkog užitka koji se topi u ustima. Bili smo i u Milanu gdje smo vidjeli mnoge znamenitosti tog velikog grada kao što je katedrala Duomo. Skoro svakog dana bili smo na Lago Maggiore i na mini farmi konja. Na Uskrs smo pohodili svetište Santa Caterina del Sasso. Tamo smo se uspinjali i spuštali po čak 361 stubi! Par dana prije mog povratka kući bili smo u nekom svetištu s križnim putom koji se sastoji od 14 kapelica, a vodi sve do vrha brda. Na vrhu se

nalazi prekrasna crkva ispred koje puca pogled na okolicu pa vam se čini da imate Cellinu i obližnja mjesta na dlanu. I ne samo njih, nego i tri prekrasna jezera: Lago Maggiore, Lago di Lugano i Lago di Varese. Neponovljivo je bilo gledati sva ta mjesta, o kojima mi je Maja pričala, vlastitim očima, a još ljepše je bilo to što je i Maja bila tu sa mnom da upotpuni ovu moju talijansko-švicarsku pustolovinu. A onda je došao i dan rastanka. Budući da smo Majina baka i ja trebale putovati tek navečer autobusom iz Švicarske za Split, čitav dan smo Maja i ja provele zajedno. Htjele smo još svašta ispričati jedna drugoj jer tko zna kad ćemo se opet vidjeti. U Splitu me dočekala mama. Bila sam sretna što je vidim, a opet i nekako tužna. Odlično sam se provela na putovanju i htjela sam joj sve ispričati čim prije. Ispričati joj sve što sam vidjela i doživjela dok sam bila daleko od nje; reći joj kako sve to ne bi bilo isto da sa mnom nije bila i moja prijateljica Maja i kako je dobro imati prijateljicu negdje tamo daleko koja ti može pokazati kako postoji i drugačiji svijet. Drugačiji a opet tako isti!

Ivana Prižmić, 7. b

DVA PRVAŠA!?

Na otoku Lastovu ove školske godine upisana su samo dva učenika u prvi razred.

Našu školu posjetili su dva učenika prvog razreda osnovne škole Braće Glumac iz Lastova. Učenici Leonard Katić i Anđela Pinjuh proveli su jedan dan u 1. A razredu. Zabavili su se uz priču o Crvenkapici i modnu reviju posvećenu prvom danu jeseni. U to vrijeme na satovima geografije proučavali smo demografsku sliku Hrvatske. Iznenadeni da su to samo dva učenika odlučili smo zatražiti podatke o broju djece upisane u prve razrede osnovnih škola otoka Korčule i Lastova u razdoblju od zadnjih pet godina. Na osnovu toga izradili smo i grafikom.

Ante Žuvela, 8. b

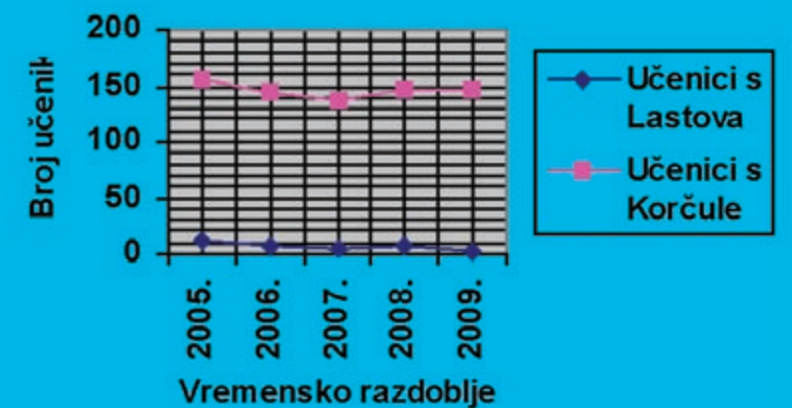
Osvrt:
Iz grafikona je vidljivo da je na otocima Korčuli i Lastovu isti problem pada broja mladog stanovništva kao i u cijeloj Hrvatskoj. Ono što nam budi optimizam je posljednje razdoblje u slici otoka

Prvaši i učiteljice naše škole

Korčule gdje je vidljiva stagnacija, dok na otoku Lastovu, nažalost, nije tako, što su nam i potvrdila naša dva mala gosta.

Broj upisane djece u prvi razred na otoku Korčuli i Lastovu

ZVONKA RADOST U NAŠOJ ŠKOLI

U našoj školi dogodilo se čudo! Upisalo se 17 malih violinista. To se, kažu naši profesori, ne događa ni u velikim gradovima! 17.03.2009. je 17 malih violinista imalo svoj prvi nastup na promociji Lapisa, među kojima sam bila i ja. Iznenađenje i oduševljenje je bilo tako veliko da mi ni sami nismo mogli vjerovati što nam se događa – postali smo popularni. Uslijedili su pozivi na razne priredbe i koncerte. Kao mali violinisti imali smo ih pet. Tada smo shvatili da ćemo postati mali gudački orkestar, ali to nismo mogli sami!

Trebala su nam violončela. Dogodio se koncert Splitskog kvarteta u Centru za kulturu na kojem nas je prof. Mihovil Karuza očarao zvukom svog starog talijanskog violončela. Ali zbog nečeg smo očarali i mi njega, jer je on postao učitelj violončela u našoj glazbenoj školi. Danas smo mi već mali gudači koji smo održali već dva koncerta a da bi bili pravi gudački orkestar potreban nam je i kontrabas. Sigurna sam da će nam se i to ostvariti...

Petra Jobst, 8.a

Nina Žuvela, 3.a
"Svaki dan vježbam, to mi nije teško, sretna sam."

Eugen Jobst, 4.a
"Bilo mi je lijepo na nastupu, svi su nam se divili i pljeskali."

Za naše prijatelje iz San Martina

Prvi nastup malih gudača

Danijel Cetinić, 2.a
"Ja volim violončelo zbog toga što ima jako lijep zvuk. Kod njega mi se sviđa što je lagan i velik. Moj profesor me jako dobro uči."

Miroslav Novak, 4.b
"Volim svirati i radujem se nastupima."

Mihovil Karuza - učitelj violončela

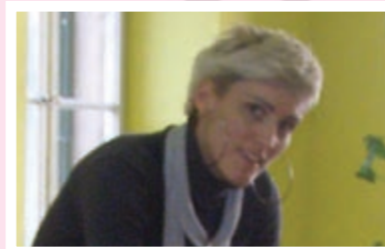

Mihovil Karuza – učitelj violončela

- Violončelo sam počeo svirati sa sedam godina (u drugom razredu osnovne škole).
- U početku nisam ni znao što je to violončelo te je odabir bio više slučajnost (bio sam premali za neki puhački instrument a u klasi violončela je bilo mjesta).
- Školovao sam se u osnovnoj i srednjoj glazbenoj školi "Josip Hatze" u Splitu. Paralelno sam pohađao i srednju elektrotehničku školu u Splitu, a nakon završenog 3. razreda školovanje sam nastavio na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, koju sam upisao 1992. godine i diplomirao 1996. godine.
- Završio sam postdiplomski studij-magisterij na Pennsylvania State University u SAD, gdje sam boravio od 2002. do 2004. godine. Osim violončela bi mi bilo jako teško izdvojiti najdraži školski predmet jer sam imao (i još uvijek imam) jako širok spektar interesa.
- Amaterski sam naučio svirati gitaru (više rokersko-zabavnački nego klasično), u srednjoj školi sam imao klavir kao obavezan predmet pa sam i tu stekao neke osnove, a snalazim se i

- sa kontrabasom kao i sa bas-gitarom.
- Predajem na Umjetničkoj akademiji u Splitu a nastupam i kao solist te kao član raznih komornih sastava.
- Jako uživam u pedagoškom radu te smatram nastavnički poziv to jest prenošenje znanja jednim od najplemenitijih poziva uopće.
- Glazbu ne dijelim po žanrovima nego jednostavno na dobru i lošu. Ovisno o raspoloženju u playeru mi se zbilja znaju naći različite stvari... Nisam rob "klasične glazbe" koju toliko često sviram (i koju, naravno, obožavam) u duši sam zapravo više rocker staroga kova pa uživam i u glazbi Pink Floyda, Janis Joplin, Dire Straitsa, Brucea Springsteena, U2 i ostalih "rock klasika", iako volim i dobar funky I blues. Grozim se danas toliko popularnog turbo-folka. Također moram priznati da današnja zbivanja na pop-rock sceni i ne pratim baš pretjerano.
- S obzirom da mi roditelji žive na Visu, upoznat sam sa čarima (ali i problemima) života na otoku i mislim da bih se vrlo lako prilagodio životu u Veloj Luci.

Zrinka Bebić Soko - učiteljica klavira i solfeggia

Dolazim iz Metkovića, gdje sam ujedno i završila osnovnu glazbenu školu, zatim je slijedila srednja glazbena škola „Luka Sorkočević“ u Dubrovniku i poslije Akademija u Splitu. Do sada sam radila u osnovnoj glazbenoj školi u Pločama i Dubrovniku. Osim klavira pomalo sviram gitaru i blok flautu, a uskoro ću biti i početnik na bas gitari. Svoje slobodno vrijeme često provodim u šetnji. Volim putovanja i nove izazove, pa mi je Vela Luka bila idealna nova destinacija. Kako kažu, Vela Luka ti se jednostavno ureže u dušu i za ovo kratko vrijeme mogu reći da mi se ovdje vrlo sviđa, a posebno me fascinira vaša priroda. Osim glazbe i putovanja veliki hobi mi je i ples kojeg jednostavno obožavam.

Zdravka Lovričević - učiteljica klavira

Rođena sam i odrasla u Mostaru. Kao djevojčica odrastala sam uz muzičku školu i odmah zavoljela klavir. U Mostaru sam završila srednju, a u Sarajevu muzičku akademiju. Osim klavira završila sam i solo pjevanje. Radila sam u srednjoj muzičkoj

muzičkoj školi u Mostaru, u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu, kao korepetitor opere, a potom na umjetničkoj akademiji u Splitu. Volim šetnje u prirodi, čitanje lijepih knjiga i uživam u lijepom cvijeću, kako u svom vrtu, tako i u prirodi.

ČINILI SMO male stvari s VELIKOM LJUBAVLJU

KONCERT UČITELJA GLAZBENE ŠKOLE

Koncert je održan 18. prosinca 2009. godine u župnoj crkvi sv. Josipa. Tom prilikom skupljali su se dobrotvorni prilozi za kupnju koncertnog klavira za osnovnu glazbenu školu. Alberto Frka, učitelj klavira, Renata Prizmić Linarić, učiteljica violine, Pero Škobelj, učitelj gitare i Mihovil Karuza, učitelj violončela poklonili su nam nezaboravni sat izvedbe klasičnih djela među kojima smo imali prilike slušati Baha, Debussyja, Papandopula, ali i druga poznata djela. Nakon izvedbe klasičnih djela, svi zajedno su zasvirali Tihu noć.

Leonard Borovičkić, 7. a

Predstavnici Crvenog križa sa učenicima naše škole

Dirnuti smo vašom gestom i suosjećanjem svih koji su pripomogli uspješnoj realizaciji ove humane akcije. Vjerujemo da će spoznaja da nisu sami u svojoj bolesti i da u dalekoj Veloj Luci kucaju srca dobrih ljudi i njihovih vršnjaka za njih, također pridonijeti njihovom ozdravljenju. OŠ Ivana Gorana Kovačića - škola u bolnici na Šalati

Prigodna prodajna izložba

Učenici prvog, drugog, trećeg i četvrtog razreda zajedno sa zadrugarima pripremili su puno prekrasnih božićnih i novogodišnjih ukrasa. U prizemlju naše škole postavljen je štand sa radovima naših učenika, ali i učenika KBC Šalata - OŠ Ivan Goran Kovačić. Pošto su radovi napravljeni jako kreativno i kvalitetno, štand je privukao mnoge kupce, kojima ovim putem zahvaljujem. Novac prikupljen ovom izložbom namijenjen je za materijalne potrebe učenika koji pohađaju program OŠ I. G. K. na KBC Šalata.

Petra Jobst, 8. a

Zvončići, zvončići

KONCERT UČENIKA GLAZBENE ŠKOLE

U ugodnom predblagdanskome raspoloženju održan je koncert polaznika glazbene škole. Mnogobrojna publika, mame, tate, bake, sestre oduševljeno su odlušali sve učenike koji su se predstavili svojim glazbenim postignućem. Nakon koncerta uslijedila je mala zakuska, za sve učenike, koji su još uvijek uzbuđeni zbog nastupa prepričavali jedni drugima svoj nastup.

Dunja Knežević, 8. b

LABUĐE JEZERO i HIP - HOP

Neobični, nesvakidašnji događaj uveselio je učenike i njihove roditelje. Premijera Labuđeg jezera unijela je dah bijelog Božića u našu školu. U športskoj dvorani, u trideset minutnom nastupu uživali smo u plesu mlađih i starijih učenica koje su se pod vodstvom profesorice Lyudmile Jung, u rekordno kratkom vremenu uspjele pripremiti za ovaj nastup. Čestitamo!

Nevena Tasovac, 8. b

BOŽIĆNA PRIREDBA

U župnoj crkvi sv. Josipa održana je Božićna priredba «Pred Betlehemskom štalicom» koju je pripremila časna Tješimira Bešlić sa učenicima naše škole. Mali glumci, dječji zbor «Anđeli» i VIS Dominik razveselili su mnogobrojnu publiku.

USPJEH VESLAČA!

Na osmom prvenstvu Republike Hrvatske osnovnih škola u veslanju koje je održano u Medulinu od 29. do 31. svibnja 2009.god. sudjelovali su i naši učenici – Mladi veslači Ošjaka, te su postigli sljedeće rezultate.

Anita Surjan VI.b – 1. mjesto (skif)

Marko Prižmić VI.a – 2. mjesto (skif)

Marko Prižmić i Anita Surjan -1. mjesto (dvojac na pariće)

Luka Trojanović VI.a i Marko Burmas VI.a – 3-mjesto (dvojac na pariće)

Goran Valentić VIII.b – 3. mjesto (skif)

Marina Valentić VII.b i Ivana Prižmić VII.c – 1. mjesto (dvojac na pariće)

Goran Valentić i Marina Valentić – 3. mjesto (dvojac na parice)

Veslačima Osnovne škole Vela Luka pripalo je ukupno treće mjesto u ukupnom poretku osnovnih škola u Republici Hrvatskoj.

VATERPOLO

Krajem ljeta, od 28.-30.08.'09. održano je Državno prvenstvo Republike Hrvatske u vaterpolu. Iz našeg mjesta je nastupila ženska ekipa pod vodstvom trenerice Ivane Prižmić, i osvojile 2.mjesto.

Andrea Kecić, 7.b

Sudjelovale su:

Fani Prižmić, Andrea Kecić, Ivana Prižmić, Matea Vučetić, Lidija Žuvela, Mia Hrbaka, Ivana Žuvela, Ela Anić, Nina Gugić (O.Š.); Tea Golić, Ana Trojanović, Daria Margeta, Petra Vuletić, Viktorija Cetinić, Roberta Gugić (S.Š.)

UNIVERZALNA ŠPORTSKA ŠKOLA

Najmlađi članovi školskog športskog kluba „Val“, koji pohađaju Univerzalnu športsku školu, otputovali su po završetku nastave u Zagreb. Tamo su nastupili na velikoj športskoj manifestaciji pod nazivom „Dan univerzalne športske škole“, koji je okupio više od 600 djece sa 120 voditelja iz 199 škola svih hrvatskih županija. Taj dan su na terenima športskog centra „Mladost“ održana natjecanja u štafetnim igrama,

poligonima i graničarima. Našu županiju predstavljale su škole iz Blata, Cavtata, Metkovića, Ploča i Vele Luke, koje provode program Univerzalne športske škole.

Za Osnovnu školu Vela Luka nastupili su Luka Marić, Ivan Šeparović, Marin Žuvela i Antonio Burmas. Po završetku natjecanja oduševljenim učenicima pjevao je Luka Nižetić, nakon čega su se razišli s istom željom - „Vidimo se dogodine“

SPORT

Sportske igre mladih 2009.

U Veloj Luci održan je županijski šahovski turnir u okviru kvalifikacija za „Sportske igre mladih – 2009.“, na kojem je nastupilo 11 igrača iz OŠ Blato i OŠ Vela Luka. U konkurenciji najmlađih kadetkinja pobijedila je Marina Sardelić iz Blata. Najbolji kadet je Antonio Bačić, a kadetkinja Franka Škoro oboje iz Vele Luke. Svi ovi mladi šahisti predstavljali su našu županiju na regionalnom

natjecanju, koje se održalo 8. srpnja 2009. u Splitu. Nakon pobjede na regionalnom prvenstvu Antonio Bačić i Franka Škoro nastupili su na završnom natjecanju „Sportske igre mladih – 2009.“ Od 289 kadeta koji su od županijskih natjecanja do završnice bili uključeni i igre, Antonio Bačić je osvojio odlično peto mjesto, dok je Franka Škoro od 93 kadetkinje bila šesta.

Najbolji u šahu bili su učenici 8. b razreda Antonio Bačić i Franka Škoro

mladi šahisti

SPORT

Pripremila: Andrea Kecić, 7. b

PRVENSTVO DALMACIJE U KROSU

Na prvenstvu Dalmacije u krosu ženska ekipa ŠŠK „Val“, u sastavu Fani Prižmić, Lydija Berković, Dora Andreis i Ana Zlokić, osvojila je treće mjesto. Imale su jednak broj bodova kao i drugoplasirani Šibenik, ali je na temelju boljeg plasmana prve trkačice Šibenik osvojio 2. mjesto.

MEĐUNARODNI TAEKWONDO TURNIR

NOVI NASLJEDNICI PRIMORCA

Na županijskom natjecanju ŠŠK osnovnih škola u stolnom tenisu 1. veljače u Dubrovniku sudjelovalo je 19 ekipa.

Ženska i muška ekipa ŠŠK „Val“ osvojili su prva mjesta.

Ovo je prvi put da su nakon šesnaest županijskih natjecanja ekipe „Vala“ osvojile bez poraza naslov pobjednika u muškoj i ženskoj konkurenciji.

Čestitamo trenerima, Mirku Dragojeviću, Mirku Šeparoviću i Marku Jeričeviću.

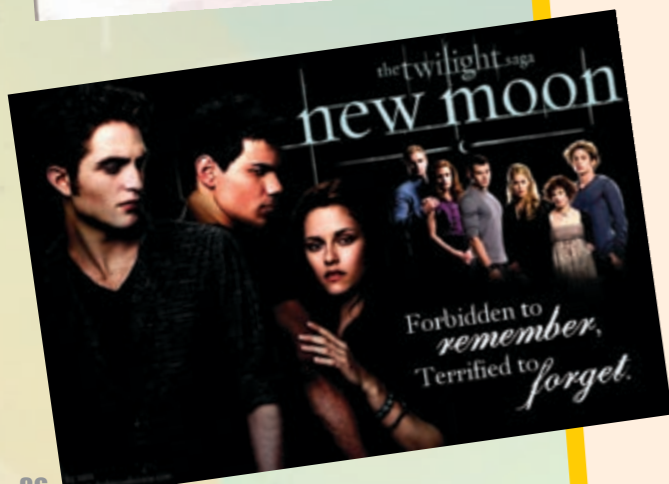
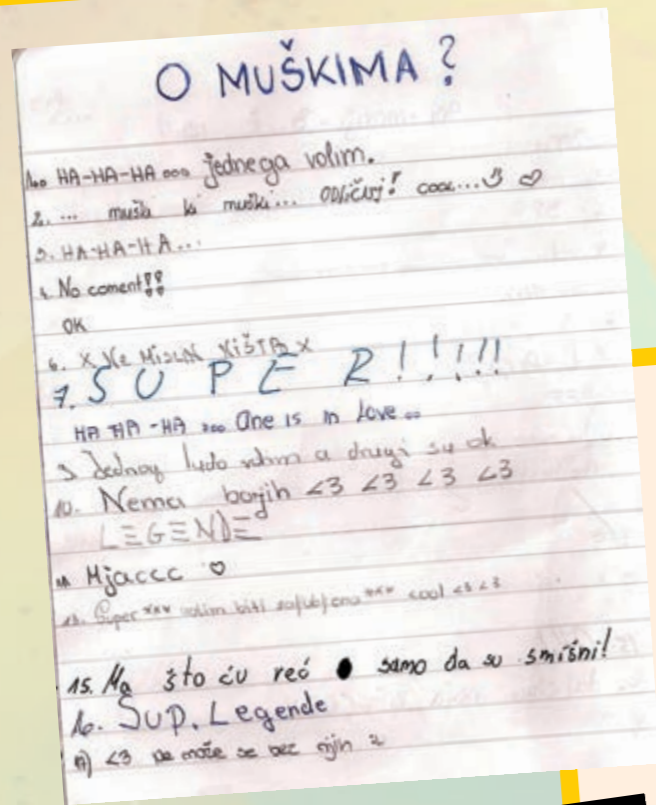
Tomislav Andreis, Nikola Zlokić, Edi Šeparović, Nevena Tasovac, Doris Prižmić, Rozana Rubeša i učitelj Marko Jeričević

U Mostaru, 22. 10. 2009. Najbolja školarka Tina Sokač, 3.a

Zavirili smo u naše školske leksikone...

- Naj nastavnik: Toni Šale, učitelj biologije
- Naj predmet: TZK
- Naj marka: Nike
- Naj sportaš: Domagoj Duvnjak
- Naj sport: nogomet i rukomet
- Naj pjevač: Tony Cetinski
- Naj pjevačica: Avril Lavigne
- Naj grupa: Hladno pivo
- Naj film: Mladi Mjesec
- Naj serija: Rebelde

VELIKI ODMOR

11

**BRZOPOTEZNIH
PITANJA ZA
NAJUČITELJA**

1. Omiljena igra u djetinjstvu... košarka
2. Prva ljubav... Nadja
3. Glazba... rock
4. Knjiga... Hobit
5. Sport... košarka
6. Film... Star wars- svi djelovi
7. Hobi... računalo
8. Modna marka... Levis
9. Putovao bih... u Japan
10. Da sam milijunaš ja bih... ostao učitelj i bio isti kao sad
11. Sretan sam... sad

Mladi Mjesec

Redatelj: Chris Weitz
 Producent: Mark Morgan
 Scenarist: Wyck Godfrey Roman: Stephenie Meyer
 Scenarij: Melissa Rosenberg
 Glavne uloge: Kristen Stewart, Robert Pattinson, Taylor Lautner

Mladi mjesec je drugi roman iz serijala romana Sumrak američke književnice Stephenie Meyer. On govori o ljubavi između vampira Edwarda Cullena i smrtne djevojke Isabelle "Belle" Swan. Edward i njegova obitelj napuštaju Forks jer Edward vjeruje kako ugrožava Bellin život. Bella pada u duboku depresiju sve dok ne razvije jako prijateljstvo s vukodlakom Jacobom Blackom. Jacob i drugi vukodlaci iz njegovog plemena moraju je zaštititi od Victorie – vampirice koja želi osvetiti smrt svoga dečka Jamesa tako Bellinom smrti. Nakon što se dogodi nesporazum Edward povjeruje kako je Bella mrtva. Edward se odlučuje na samoubojstvo u Volterri u Italiji, ali ga ipak zaustavljaju Bella i Alice, koja je Edwardova sestra. Tada se sastaju s Volturima – moćnim kovenom vampira – te su pušteni pod uvjetom da Bella postane vampirom u skoroj budućnosti. Bella i Edward su ponovno zajedno, a Cullenovi se vraćaju u Forks.

TOP 5

FILM

1. Mladi mjesec
2. Sam u kući
3. Američka pita
4. Pirati s Kariba
5. Mrak film

SERIJA

1. Rebelde
2. Heroji iz strasti
3. Lud, zbunjen, normalan
4. One Tree Hill
5. Oprezno s anđelom

PJEVAČICA

1. Avril Lavigne
2. Rihanna
3. Pink
4. Dulce Maria
5. Taylor Swift

PJEVAČ

1. Tony Cetinski
2. Axl Rose
3. Michael Jackson
4. Christopher Uckermann
5. David Guetta

GRUPA

1. Hladno pivo
2. AC/DC
3. Guns 'n' Roses
4. Green day
5. The Veronicas

Nastavnica: Gdje raste vuna?
 Učenica: Na stablu!

Nastavnica: Prevedi mi ovu rečenicu:
 "You are special and that's why they pick on you."
 Učenik: Ti si posebna i zato te oni pipaju.

Nastavnik: Nema nasilja u školi!
 Učenik: Da, kad Igor gnjavi Nikolu ja mu kažem:
 "Nemoj to činiti...skupa ćemo!

Čistačica: A di je spužva?
 Učenica: Išla je!

Učenik: Koja je hrvatska riječ za vaterpolo?
 Učenica: Vodopoli!

Nastavnik: Što ostaje nakon kisele kiše?
 Učenik: Kiseli kupus.

Nastavnik: Što je munja?
 Učenik: Munja je grom kojeg prati gromobran.

Nastavnik: Da li je moguć udoban kameni krevet?
 Učenik: Ne jer je kameni hladan, a kod kuće je topao!

Nastavnik: Koji je smjer struje?
 Učenik: Smjer struje je sjever-jug.

Nastavnica: Kakav je trapez?
 Učenica: Trapez je...čudesan!!!

Nastavnica: Morate tražit od nastavnika Marka rezultate od natjecanja.
 Učenica: A jedno će nas poslušat!

Nastavnik: Ajde reci!
 Učenik: Paa,niste me ništa pitali.
 Nastavnik: Ma znam!!

Nastavnik: Zašto slika visi na zidu?
 Učenik: Da ju je lijepo vidjet!

Nastavnik: Nabroji mi smrtne grijeha.
 Učenik: Uči, radi, šuti, štrebaj!

Kemijske i fizikalne promjene
 Što je gorenje?
 Perilica rublja.

Život u podzemnim vodama- špiljama.
 Žašto KUV, a ne VUK?
 Jer bi vuka prslo i nagrizlo mu kožu.

Tko živi u podzemnim vodama?
 Učenik šuti, netko šapće čov-čov.
 Učenik odgovara: ČOVJEČANSTVO!

Pomoću čega dagnja otvara školjku?
 Pomoću tople vode.

Top igre!

1. Farmville
2. Icy tower
3. Yoville
4. Premier football
5. Fish ville

ŠKOLSKI BISERI

ŠKOLSKI horoskop 2010

OVAN (21.03.-20.04.)

Škola: U matematici i biologiji nećeš imati problema, redat ćeš same petice, ali morat ćeš se više posvetiti predmetima koje iziskuju štrebanje... Ova godina ce za tebe biti naporna, ali sav trud ce se na kraju isplati...
Ljubav: Na trenutke će ti biti sve monotono, dosadno i predvidljivo, no pred kraj godine upoznat ćeš osobu i totalno se zaljubiti. Po tebi će to biti ljubav ko iz snova, no na kraju neće sve završit ko' u bajci...

BIK (21.04.-21.05.)

Škola: Ova je godina baš za tebe, barem što se tiče škole! Sve će ti ići ko po loju. U svim predmetima ćete redati peticu do petice, a stolicu nećete baš često grijati. Tek pred kraj školske godine ići će malo sve niz brdo, no sve će dobro završiti.
Ljubav: Uuuu... U ovom polju nećeš imati sreće ko u školi. Imat ćeš osjećaj da nitko nije za tebe i da nikad nećeš naći srodnu dušu... No nije kraj svijeta, dogodit će se i tebi jednom ljubav.

BLIZANCİ (22.05.-21.06.)

Škola: Vidi se da si uživao u ovom ljetu i da ti je ponovni odlazak u školu baš nije lako pao... Učenje je za tebe na zadnjem mjestu pa često imaš problema s roditeljima zbog zanemarivanja svojih obaveza. Moraš se bolje potruditi ili neće sve završit kako ti hoćeš, a i svi ostali.
Ljubav: Zaljubljen/a si do ušiju. Stalno ti je u mislima tvoja simpatija pa ne stigneš odraditi ostale obveze. No pred kraj godine sve će se odjednom srušiti... Te ljubavi više neće biti. U početku ćeš biti malo razočaran/a i tužan/na zbog toga, ali brzo ćeš okrenuti novu stranicu u svom ljubavnom životu.

RAK (22.06.-23.07.)

Škola: Predstojeće obveze će te opterećivati, nećeš biti sigurna u svoje znanje i koliko si spremna za ispite koji te očekuju. Morat ćeš se potruditi da bi uspjeh bio kao i prošle godine, no neće ti baš ići tako da u ovom polju ne očekuj dobre rezultate ove godine.
Ljubav: Ahh... Čini se da ti ove godine nisu baš zvijezde naklonjene ni na jednom polju, u ljubavnom životu ćeš imat zbilja problema... Činit će ti se kao da je cijeli svijet protiv tebe no baš nije sve tako kako ti se čini. Privut ćeš pažnju jednog/e dečka/cure no ti nećeš obazirat pažnju na to tako da ovu godinu ljubav će te izbjegavati.

LAV (24.07.-23.08.)

Škola: Imat ćeš mnogo obaveza izvan škole pa baš nećeš često kući učiti, ali u školi ćeš biti odličan/na. Redat ćeš petice za peticama. Što drugo reći nego bravo...!
Ljubav: Bit će ti na pameti jedna osoba koju želiš zaboraviti ali nikako ti ne uspijeva. Pokušavaš je na sve načine zaboraviti ali ti ne ide. Na kraju godine te čeka nešto lijepo, no što je to nećemo otkriti, to neka bude iznenađenje...

DJEVICA (24.08.-23.09.)

Škola: Povratak u školske klupe dočekat ćeš s smješkom na licu, veselit ćeš se ponovnom susretu sa svojim koelgama. No to će trajati nekoliko tjedana. Sredinom listopada ćeš izgubiti volju za školom i učenjem pa će neke stvari ići niz brdo...
Ljubav: Shvatit ćeš da ti se sviđa prijatelj/ica... No ne dajes dobre signale. Misliš da te on/a doživljava samo kao prijatelja/icu ali pogledaj stvari još jednom.

VAGA (24.09.-23.10.)

Škola: Bravo! To je sve što imamo za reć u školi ćeš nizati petice za peticama. Svi će htjeti biti kao ti što se tiče znanja. Ova godina za tebe je pun pogodak!
Ljubav: Baš i nema sreće ove godine za tebe u ljubavnim "vodama". Tvoja simpatija te izbjegava iz tebi nepoznatih razloga pa se ne možeš ni potruditi zblžiti se s njim/njom... Više sreće druge godine...

ŠKORPION (24.10.-22.11.)

Škola: Iako će ti na trenutke svih obveza biti i preko glave, školske ćeš dočekati spremna. Radovat ćete izazovi i promjene koje te očekuju. Samo tako nastavi..
Ljubav: Za tebe u ljubavi ima sreće, ali nemoj zbog ljubavi zanemariti prijatelje jer zapamti ko će ti pružiti ruku kad te ljubav napusti...

STRIJELAC (23.11.-21.12.)

Škola: Ooo, ne... Ova godina nije tvoja! Nemaš volje za učenjem te grijanjem stolice... Bolje se primi posla i učenja inače ova godina neće biti baš po tvojoj, a i po volji tvojih roditelja.
Ljubav: Što da kažemo?! Ova godina definitivno nije tvoja! Kao ni u školskim klupama, nemaš ni sreće u ljubavi... Doživit ćeš lijepih trenutaka, ali i razočaranja u osobe do kojih ti je stalo, a mislio/la si da je i njima. Bit će bolje dogodne!

JARAC (22.12 - 20.01)

Škola: Tvoja glava još uvijek luta na plažama ljeta. Iako smo već dobro zagazili i u drugo polugodište. U početku ćeš biti pospan i nemaš volje za radom... No sredinom veljače dogodit se nagli preokret.
Ljubav: Početkom godine ruže ti neće cvjetati! Mogao/la bi se razočarati u osobe koje su ti važne. Ali sredinom godine bit će sasvim suprotno, naći ćeš njega/nju koji/a će stalno biti uz tebe.

VODENJAK (21.01 - 19.02)

Škola: Paa... U početku će se osjetiti lagani pad... No to je samo privremeno, krajem veljače će sve ići točno kako ti želiš. Te ćeš ipak na kraju godine biti sretan i ponosan na svoj postignuti uspjeh.
Ljubav: Na trenutke ćeš misliti da su svi protiv tebe, pa čak i tvoji prijatelji. No to naravno nije istina. Mnogim osobama je stalo do tebe, a da to ti sam nisi svijestan/na, pa ćeš često biti tužan. No čemu tužna lica kad je sve uredu? A to ćeš shvatiti i ti sam/a sredinom ožuljka, kada ti priđe osoba od koje se najmanje to nadaš.

RIBE (20.02 - 20.03)

Škola: Hm... Što da kažemo, osim da je ovo tvoja godina! Bravo! Imaš volje za učenjem i stecanjem novog znanja. Pažljivo pratiš na satu pa ne trebaš ni učiti puno kod kuće. Što drugo reći nego same pohvale!
Ljubav: Pa i ne cvjetaju ti ruže baš ove godine u ljubavi. U travnju ćeš doživjeti veliko razočaranje, no zapamti ta osoba nije vrijedna tebe i tvojih suza!

priredile: Nevena Zlokić I Mia Hrboka - 7. a

kako je dobro biti...

“Tovar” - Danijel Cetinić, 2. a

Boraca u mom mjestu

Tišina i muk, jedino šum valova i njihovo tiho udaranje o stijene.

More je mirno kao ulje. Ribari love ribu i uživaju u spokoju. U pozadini krik galebova koji s nebeskih visina prate ribarske brodove ne bi li se dočepali bilo kakvog plijena.

Na dnu plavog mora svjetlucaju školjke i alge, a račići nalaze sklonište od već gladnih ribica.

Ribe iskaču iz mora i mreškaju mirnu površinu. Ostavljaju za sobom krugove koji se šire u daljinu.

Moje mjesto u tišini promatra sunce, ljude, ribe i druge životinje. Vjetar lagano piri i ubija žestinu ljetnog sunca. Ribari marljivo love ribu i ponosni na svoj ulov kreću svojim kućama ne bi li nahranili obitelj. Galebovi ih prate na njihovom putu.

Sve se stišava; sve kao da je zaspalo, samo sunce posljednjim zrakama obasjava Luku dok uranja u dubine našeg plavog, čistog i blistavog mora. Pala je noć; moje mjesto tone u tihi i slatki san.

Nikola Prižmić, 8. a

Volim gledati luku u sutonu dok se svitla pale

More srebrno svitli i lagano se ljuljuška držeći sunce koje ki da tone u njegovu dubinu. Posljednji odsjaji lipe zlačane boje obasjavaju Luku, a čejad se skuplja za počat doma.

Kočarice se vraćaju nazad, neki sretni, neki nesretni, kako se kojoj riba dala... Svitla se pale po kućama, a dica svoju igru završavaju, matere doma zovu, va poč večerat.

Naloži je dida oganj da izgori, sad će sin ribu donit, a baba kruh peče i blitvu vari da se famija lipo zasladi. Luka u sutonu, svitla se pale, a mrak pada, sunce nan je išlo leć...

More se smirilo, ne zapljeskuje više od mrkinte, nego miruje i ljulja sunce u kolijevki svojoj dok ono gasi svoj sjaj.

Čejad je umorna i sad će poč leć, jer se sutra u zoru va dignut i opet živit život u mojoj Luci.

Jasna Todić 7. a

„Moje misto“, likovna grupa 8. razred

Kolajna

Ležim na stijeni i prisjećam se kako sam, ne tek davno, polako ulazio u more, diveći se osjećaju koji pruža, zagrljaju tog beskrajnog plavetnila.

Volio sam gledati na drugu stranu obale, promatrati maslinike dozivati galebove i čekati sunčev zalazak.

Divio sam se snazi borova i dugovječnosti hrastova.

Volio sam otpuhivati sjemenje maslačka i gledati kako lebdi u zraku. Brati tratinčice bio je poseban doživljaj.

Odrastam. Zanimarujem takve stvari i one u mojim očima gube svoj sjaj.

Ležeći na stijeni, prisjetih se tirkizne ogrlice što ju je nosila moja majka, one što je savršeno pristajala njenom vratu. I ja imam svoju kolajnu, kolajnu što ima nanizano biserje mog zavičaja.

Ah, kad li ću opet staviti tu kolajnu na svoj vrat, baš onako kako je to činila moja majka.

Leonard Borovičkić, 7. a

“Na mrkinti” - Franka Škoro, 8. b

Moj prvi nastup kumpanije

„VELA LUKO ZDRAVO TI MOJ RODNI KRAJE
NEK’ TI ŽIVI PINSKI RAT I KALE,
BOBOVIŠĆA I SVE TVOJE VALE!“

...ponosno sam izgovorio ove riječi kad su me moji prijatelji kumpanjoli radosno podigli na mačevima našeg maloga plesa od boja...

Bio je to naš prvi nastup na dan Svetog Josipa zaštitnika moga mjesta. Moje srce bilo je presretno, imao sam malu tremu, ali sve je bilo super, ja i moji prijatelji izveli smo to baš kako treba. Mnogo smo vježbali sa našim učiteljicama i jedva smo čekali ovaj nastup. Na kraju smo dobili veliki pljesak. Kad sam sišao s mačeva otišli smo po svoje partnerice i sa njima zaplesali folklor. Svi su bili jako ponosni i zadovoljni sa nama, a i mi smo bili taj dan najsretniji na svijetu i jedva čekam kad ćemo opet nastupiti.

Dani Dragojević, 5. b

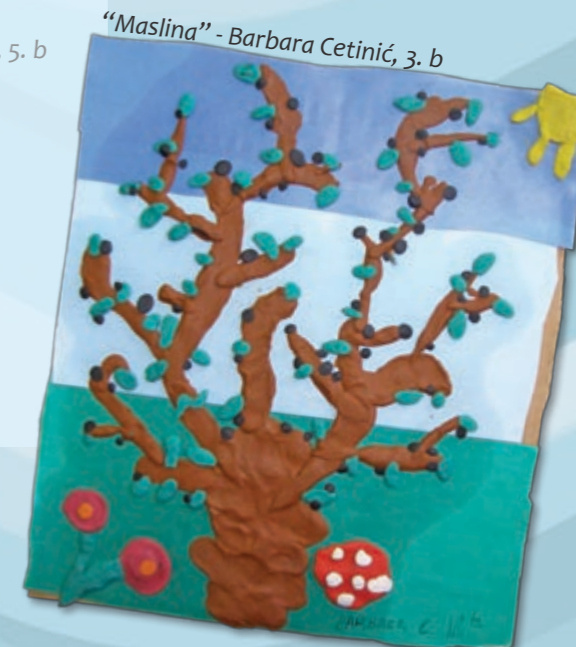
Dobro jutro more

Kada te gledam u ranu zoru
Dok oko mene galebovi lete,
Dobro jutro šaljem moru
Zbog te ljepote svete.
Zbog mora se ujutro osjećam bolje
I cijeli sam dan dobre volje.
Navečer dok udišem svjež zrak,
Ne bih volio da padne mrak
Da se još malo moru divim
I svu njegovu ljepotu vidim.

Antonio Bačić, 5. a

Mirela Alukić, 8. a

“Maslina” - Barbara Cetinić, 3. b

“Mačke u veljači”, rad učenika 3. a razreda

Jesenja večer

Predvečerje je. Šetam praznim parkom. Čujem samo pucketanje suhog lišća pod svojim nogama. Sve je šareno. Na granama je ostao još poneki list koji tetura dok ga ljulja lagani vjetrovi. Gledam prazne ljuljačke kako se njišu i škripe. Vjetar mi nosi kosu na sve strane.

Pogledam u nebo; nazirem tamne oblake. Odjednom mi niz obraz klizne kapljica kiše.

Vjetar je jače zapuhao i svo ono šareno lišće sada je lebdjelo u zraku. Obruši se jak pljusak.

Otvorim svoj kišobran i otrčim kući.

Mia Dragojević, 7. b

Koljevka

Evo me, stojin na pragu svoje kuće i gledan... Gledan nebo, ptice – moje drage prijateje galebe.

Reci mi, galebe, sjećaš li se i ti onih divnih dana kad smo mi mala dica trčali po žalu i mrkintama... Ti dani su prošli, a sjećan ih se ki da su bili jučer. Mi mala dica trčali bi skupa, igrali se usrid livade... Ni nas bilo strah ni guja ni bilo kojih drugih beštija...

Kako i sva druga dica, nismo mislili na ništa drugo, nego na igru, igru i samo igru.

Ali... kako i svi drugi prin nas, i mi smo morali odrast. Nema više veselih igara, strah nas je od svega i svačega. Sad je došlo vrime da razmišljamo sami o sebi, a u našin srcima nema više onega istega žara, one vesele igre.

Više smo veliki, a ipak, iako to niko ne bi prizna, svi mi bismo rado vratili vrime i opet bezbrižno protrčali priko livade. Sad kad tega više nema, jedino što mi vidimo je dosadna stara siva cesta, a livade i mrkinte – to je za nas više djetinjasto.

I sad stojin na pragu svoje kuće i gledan, gledan one iste mrkinte i oni isti žal po kojemu san trčala. Ali nisu oni usamljeni, po njima sad opet trču nova dica, puna igre i veselja, bez ikakvih briga i strahova...

Andrea Kecić 7. b

Moja škola

Moja škola je stara, sto godina ima sada.

Moja škola puno djece prima, ona nam je draga svima.

Osnovna škola Vela Luka joj je ime, ponosi se njime.

Doživila je čak i plimni val, ostala je živa, ništa joj ni učinila ta velika plima.

Deseti jedanaestog poznat je dan, našoj školi tada rođendan.

Marko Mušić, 5. a

“Moja škola” - Nika Mirošević, 1. a

Cvrčak i mrav

Mrav samo pjeva
Ku ku, kuku, kukajeva.
Dok cvrčak radi
da ne umre od gladi.

Došla je zima
dama bijelih rima,
ali za mrava vrijeme lijepo nije
jer pjevao je ljeti gluparije,
bolje reći ludarije.

A sada je vrijeme
kada padaju bijele hladne kreme,
koje zamrzu mrava
bez ikakvog pozdrava.

U to dođe cvrčak radni
i odnese ovaj prizor gadni
(mislim mrava).

Donese ga u svoju sobu
i obuče ga u toplu robu.
Donese mu slatkog čaja
i žito koje raste usred maja.

Kada mrav se probudi
cvrčak dođe i zagudi:
„Dobra večer prijatelju moj
živjet ćemo kao pčela roj.

Skupljat ćemo puno trava
jabuke i mljeko od krava.

Hajdemo sad spavati
lijepo ćemo i mirno sanjati.“

Nina Žuvelam 3. a

“Cvrčak i mrav” - Nina Žuvela, 3. a

Moj tata

Na okruglom licu moga tate
najviše me vesele njegove plave
oči. Lice mu krasi smeđa kosa
i osmijeh kada se nasmiješi.
Srednjeg je rasta, a o njegovoj
dobroti i velikom srcu govori
i posao kojim se bavi, jer moj
tata je vatrogasac.

Nikola Bošković, 2. b

“Tata” - Ivan Šeparović, 3. a

Košarka u travi

U košarkaškom žaru
Utakmice prave,
Pustimo mi baru
Došlo je do trave.

Skakavci i muhe,
Golovi i buke,
Sirevi i salama,
Koševi i galama...

Bilo je svega
Alfa i omega,
ali skakavac žut
krenuo na put,
i zgnječio muhu
povećao buku
i uradio nered.

Joj, joj rekli su svi,
U košari je bilo i mrtvih!!

Marko Andries, 4. a

“Mravi u travi” - Noemi Maria Rumora, 2. a